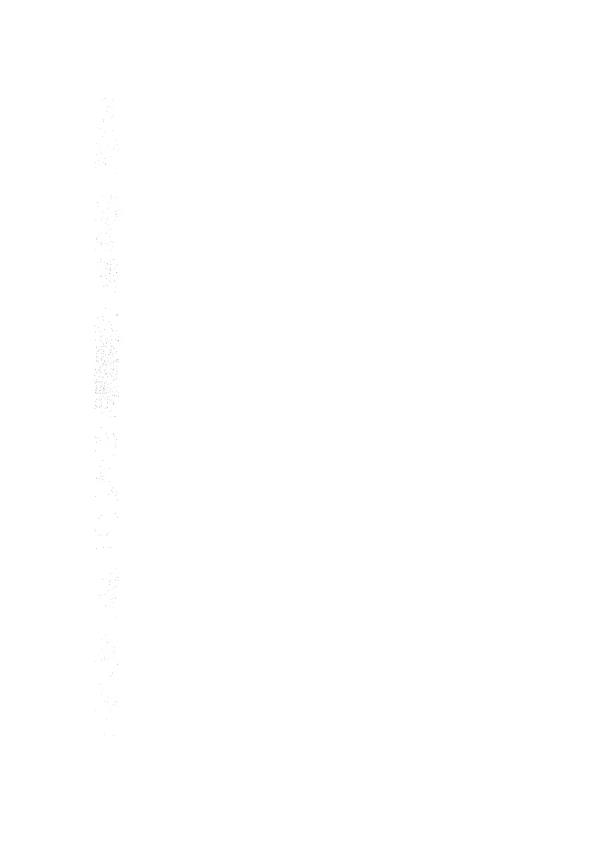
4065

M.A.LIBRARY, A.M.U.

PE7831

ALIGARH

THE CITED 2006

ذکر حلال الدین طی اکبر ما د شاه ذکر شابهی شیر شاه افغان بن حسن سور

سلطنت سلیم شاه بن شیرشاه افغان بن سور ۵

ALIGARH.

اتعاليًا ع

وُكر با و شنائی با و شناه میم ای البی ظفی حلال مین محداکم با و شناه البین محداکم با و شناه میم ای البی ظفی حلال مین محداک با و شناه البیاه را در البر نامه که قرب باب لک و مرزار بهت است ثبت منوده و مو لقب این اوراق محد قاسم فرست ندکه در پیخاختصار ست خلاه می و مولقب این اوراق محدقاسم فرست ندکه در پیخاختصار ست خلاه می ای را در شاه از افقاون از بام بشدت فسعت گفتارگشت ادکان دولت باد شناه از افقاون از بام بشدت فسعت گفتارگشت ادکان دولت و اعیان صفرت نیخ جولی را که از معتقدان در کاه بود جمیت رساندی از فرای آن با میفارد و از بنجاب گرداند ندوا و در کلا نور سعادت ملافست المارد و تحدید از می از باری تا می از می مورد می در او در کلا نور سعادت ملافست شاه را در و می تران جون خرار می در یا فتر توفید برا سی در ای فتر توفید برا سی در است و فقت برای چران خرار می در یا فتر توفید برا سی در این می توفید برا می در یا فتر توفید برا سی در این می در یا فتر توفید برا سی در این می توفید برا می توفید برای در این می توفید برا می در این می توفید برا می توفید برای می توفید برا می توفید برای داده برای می توفید برای می توفید برا می توفید برای می توفید برای می توفید برای در این می توفید برا می توفید برای می توفید

رسدیدامرادازم نفرست بجا آور دند و بانقاق بکدیگرده مه دسی الثانی من شهد دشفست و سهجری شهزادهٔ حلال الدین محد اکبرراکه سیزوه ل و دند ماه از عرش گذشته بود و رکلا بوزبر شخت فرماندیمی اجلاسس و اوند مخطوعه می امیسه شکفت و وزید باده او مرادخلق خسد اآنجنال کرمایده و روست فتندهٔ دوراهی ایشه ایمن که بادشا و جب ای بایش به برزنها و بیرم خال ترکمان با دج و مفسسه به به سالاری دا تالیقی می دمت دکالت بیرم سعیده مشد می امور ملک و مال گردید و فرامین بشارت مهای و استمالت سیاه و رهیت باطان داکنات فرستاده شفاعیات و دا باری دا سیاده تر می انهاری دا سیاه و رهیت باطان داکنات فرستاده شفاعیات و دا باری

نیزیرسبیده متصدی امور ملک و مال گردیدو فرامین بنیارت ماتول داستالت سیاه ورعیت باطان واکنان فرستا ده تمغاحات و را باری و سلامامهٔ دبیشیکش دسرانهٔ تمامی ممالک محروسه رامعات داشت وخشت شاه ابوالمعالی را که داعیهٔ مخالفت و اشت گرفتهٔ در مقام تشرشیده چول آن حضرت کداسم نمر لعیش مبنیة معرش آشیای دیماه نیمات از ایمان گراها به شد از کال ترحم داخی نشد و آن سیدرا مقیدسا شد بیش سیاه ان گرکیر گولژال برلام و زم رشاده شاه او المعالی مبدادین روزا دصس گرمخیت

بيلوان كل كيراز كمال فحالت فورا كبشت تردى بيكيه خال جس اتيا

باوشابی رااز دبلی مصوب ابوالقاسم میرزا ول کامران میرزا با رو دے لفرقرين فسرشاد وعلى فال سيستان ها كم سنبل وسكندرخال ادزمك باراغلاص ومندكى منوو ند بعده موك نژى*غېزماستىھال سكندر*شاە *ىدامن كوەسوالك ر*ۇت وىپس ار خنگ سکندرشاه مبیان کوه سوالک گرمخست و و رام حین در احب رنگرسا لکوٹ بدرگاه آمده لوارش بیا يا نت ولمك موروني با تطاعش مقرر كشت والأكثرت ما زمدكي أواسليان ميرزاكم فرصتي كروه لقصار شيخ يركابل ارتد خشاك والشادلعبه ازدهول اونعم فالكهم واركار ويده بودهماري شده علم مدافعت شهش الدين محدخال اثكه وخفيرخال راسمد دمنعم فمال فرشاوحيا نج لصفي تقبلعه درآ مدنده اكتربيرون المذندو درمدت جمار ماه سنب وروز اطراف اردو معد خشاشان رامزاحت رسانیده نینگ آوروند

ر بلی اُمدند وعلی قبلی **خان سدیتای ا**لمنحاطب بخان زماد^{ه ک}سکسان _{او خ}ز

بقال مقابله منمو درسميوب نقال كه مردب شجاع بود باسجهار مزارموا أتخابى وشايان آسمان شار ازصعت قلب حدا شده نخنه بيكيافان كدبامقابل خووجنك دربيوسته لو وتاخت واوراازمصركم زرزانیده متوجه دیگرا**ن شد و ایشان را**ننز منهزم ساخته دمی را فا بض گشت وروی مبک خاں ودیگرامرابا بینکه می توانسستن کیعلی لقى خال سيستان الخاطب نجان رامل وبكرامرا وسسرواران را باخور شفق ساخته تدارك شكست را نمايند و بالنيكه وروالي وبلي بوده ازبادشاه كك جونيا زميها يكيهم كار ال تكروه منوشسره شافتندو ولايت را فالى كذاشة بدنمن سيوند على قلى غال سيسًا في درسيطة اس فیزشدنده میون تنهازیمه هٔ ضبط آن مدود چرون تنی لواکشت مدناجا راوينزيني نتهره رفعتاعرش آمنشدان ورجاله بريرس وأقع طلع خده هي فيرازيغا بيجمع مالك بتعرب فأفان الديسة الده ولكيرشت دازاتك لواسط صفرس إمورادتناي فالواست بردات يرم فال تركان را مخطاب فان با بانوازش فرمو و يُفت بمير مات

سوگند داده اظهار کرد که ازوشهنی مروم نبیند کیشی وایس مصرع مخواند هرع ـ ووستگرووست بو د سردو مهان دشمن باش 🖟 ذائكاه بإجيبه امراا تنجينه ساخته حبائقى مزدنا روجول نشكر مخالصة وارمبشية نشان مي دا دند و عد دلشكر ما دشاه ازلست مزاد تجا وزمنوا بهمی ائی رفتن کابل شدندا مابیرم خان تر کان جنگ مخالفارا مستعم~~ی~~ دىيەە خاقان اكبرما دىجە دىسىغىرسنىدىن كىكاش كىك دراغب گشت و يد توقف خضرخوا مه خاب راكهار نزاد سلاطين فل بود و وخشر بإبر باوشاه بدن مبكي راووعقدا ردوواج واشت حاكم لابهورسا خت ويد فيعسكند نساه لعيين كرووخود منيفس نفليس عازم تا ويب سهيو يربقال كشرة ور لأشهره امرا ع كمخية الماؤمت منووند وخان خانان تروى سك مدا بسدية يقصرات وقنة كدما دنتاه لشكاررفية بويمنيز لطلبيده ليخن ورحوندور خود درون سرار ودمحرون زوباوشاه این خبر در نشکارگاه شنيده يون مراجعت منوه بيرم فال معروض داشت كرچون

ولربادشاري ليرتها

بهآن حضرت با وجِ دَكَّنا وابس بزرك كداز وبوجو دآمده مرابي وثبل او ائل خوابن فرمه و دعفوجينين لقصر وربن وقت كه لشكرمخا لعن نزويب رسيدومثل فغانا ب فينييه بعمالكم منداستيلايا فتدمناسب نبووهرآ ئنذ حكما قدس صريح درس بالطامل کردہ حرات ورقس وے منووم عرش آشیا بی زبان مجسین فرک^ا عذر شسموع واشت واز تقات شنيده شدكه آكرسرم فال تركمان تروى بيگ رانمي كشت الوس چنتا دئ بضبط در نيامده با ز قصنية شيرشا ه ىيىىنى مى آمدوى*جدا زال كدامرائيمىغى كەمبرىك نۇوراكى*قىيا د^وكىيكاۋ مهيدانستندا زبرم فال تركمان درحساب شده بهوا ب مركشي زمر بدركروندونفاق برطرف ساختندوچال رايات ظفرايات از نوشهره روانة ولي گر و پرسکندر خان اوز بک وعب النند خان علی خال زما بی ومحير حال حبلائر ببزشني ومجنول خال فاشقال وديكرامرابها سليق الأكر

سیتانی انعاطب نجان زما*ن کدامی لامراشده بود بر منهم منقلانی دوا*ن شه ند و عبية از او كران فاحته برم مال بنز مثل هسين فيلي بكي محد صادت فال بدوائي وشاه قل فال محم وميرمح والم فان عشابوى وسي

" مَانِيجُ فَدِثْرِية المامرا عامقلا عيمراه شدند ويموس لقال ك ورونا جودرارا حديكيرا حبيت خوانده كوس مكبروغرورى لواخت شادي فال افغان مومگرامرائي افغان را بخو ملمي ساختر بالشكر سے نسبان موملخ افوارج سقلا براوشابي يبشة روال كرووا تهاخووا ذافلج يه وخرقرب وصول تشكيفينائ شنيد فيلان راك للوازم حرب برواز مروعلى خلى خان سيستاي المخاطب بخان زماص لم ورجهوروم محرم سن منصد وشفست وجهار بحرى مبشوية مفون غديقال شدوار فافين مروان مرود طالبان بنرداسيان تاري شاد بحولان درآ در د دوآنشش و کوششش دا دند وسقلان کثبتل تردیکی العون اعتاات مزرل الى سافت بارى يوك بقال برفيل موائ تأم سوارشده وباسهار ميزارسواركار كزارازين فلسب عبد اكشته افواج منش راد كب طرفته العين برجم ردوب لتوقف متوحب

فسفوت فلب كه محل قرار على قل خال سيستاني بود رنگروربها دران بيرم فانئ كه درار صعت به وند شمرا لُط شجاعت بجاآ ووده دراستعمالَ لاتيحرب ے نکروندوریں اثنا تیرے بجیٹم ہیوے لقال رسیدہ ہرهند کہ کاری نبودىيس كهخون رواس شدافغانان ببدل فنيده راوگريز بيش گفيت، وبهوب بقال باوجود أطال بتيرا بيرون كشيده ختيم رابرومال وبإندك مردم سراسيمه بهرطرف حمله مى كرد دريس وقت شاه قلى فال تحص لفبيل مبموك بقال رسيده غافل ازنيكه مركوب بهموك لقال تصدفيليان تنود وفيليان برائه يختفظ خدواز حال بهيو ع بقال خرداد شاه قلی فا*ل ازمساعدت بجنت خوشعال گشته فیل وفیلبان رامع به*یو-لقال ازميان معركه كمبناراً ورده روانهٔ فديست ما وشاه شدومفلال لعانب إفغانان منوده *أنقدم دم كه محاسب و بهما زنقدا و آعلمبذ*لوو لقِتل أور دندشاه قبل خاتج مهيوے بقال را سُخار با وشا *و كريفيا صلة و*ه سكروه عقب مئ أبدوراً وروبالثماس سرم خال ٱنخفرت متثم شيرفبر ژ اورسا نیده انگاه سیم خا*ل بارست خودگر دنش زوه سرش ک*جابا^{ی چ} ابهلى فرستا دووزياد هارنهزار و ما نف فيل بدست نشكر منصورافت وو

ومتمض الدين محدخال انكه تفلصه رفت وسكندرشاه مادكفنت كر ت جرائمُ فاقت ِللازمت باوشاه ندارم ليكن بيه خود .شخ بدالرحمل رابدرگاه فرمستاده خود به نبگاله میروم وافاعست می^آ

وكريادشاي أكرشاء

فاعظمهمس الدين غال اتكه خود مكيشته العرض رسانيدو آل بدرج فها وه شیخ عبد الرحمل درماه رمضان سن منصد و شفات وجها بجرى كجعنورآمده حيندز كخيفها يبشك ش كذرانيده سكندرتناه راهانة رئيكار رش آنیانی قلعه را به مروم در گاه سیروه عازم لا بورشدو دمانتا راه برم خان زنجان راا نخرف مِزاح وست دا وه چند روز سواری سه کر و رزے بوشاہ دوفیل مامی بجگ اندا خت و آنها جنگ کنا نزویک

فيرة برم خال زكان رفتند وغوغاك تاشائيان مليند شدمبرم طال را بخاطر سيدكياي امربا دشارة مادشاه است بسريما بهائله بيفيام والأ ست قرب منزل این دولتخواه جیست اکریح

بمنة بشررفته سوكنديا وكروكه ورخا مة مرزوه موجب رنجن خاطر حفرت شدورين اتث ذكرياه شابريا كرشاه

طرم محنشده لودكه برم خال نركان ازاستبلا ملابير حجربة ننك آمده ورمقام استيصال اوكشت جدكه حول متاتاي بادشاه وقرببوادواشت امراواركان دولت بخاله اوقتاكزادقات بارتنى بإفتند ورين اثنا لملبير فحدر بخررشده وببرم فال بعياوت اورثت غلام دربانش ببش آمده گفت چندان توقف باید که خبر در دوستها مد ُواذن وخول حاصل نتو دبیرم خان نرکیاں آنبا برآشفنت وملامپر محر لبعد آگاهی مبیرون اُنکده عذرخواهبی کرده در ول برووباويو وآن زماده ازمك نفراز مهرامل نهبرم خال ذف خول نياخت وابن بحث ضميعً كدورات سالبقه شده مبرم خان تركمان يرخصت بإه شاه لا بيرمجد راكه لوكرجيل سالمة او نوو د رقلعة ببيامة محوس ساختاوي از تیندر وزیجانب گجرات اخراج فرموه و درکشی نشانه پره رواه کیمفطه رووهاجي محوخان سيستان راسجا يملا پيرمير وكبيل فه ومساخة ببنوگدايي

ولديشخ جالي دملهي شاعراكه بوقت ناتواني فنبيرث وكربيرم خال

وكربادتنا بي كبرشاه

لمفت خاطربا وشاه شدببرم خال درمنفام تدادك كشنة حكايت يشيخ غلامے ازغلامان سلیم شاہ بحکم محد شاہ عدلی بضبط آں قیام دانشے رارادهٔ بیرم خان مطلع شده به رام شاه که از نسل رامههان منگه دود پیغاه وت عنورا م نشأ ه آل بطيعة راازلطا يف عيسي والسنة متروبتندواقه دارأن طرف سراشارت ببرم خال سبرراه بروگرفتة لبداز كشية لوشنش فراوان رام شاه رابجانب ولايت را ناگر زارند وقلو گوال ا قبل كرد وسهيل خال غلامكس نزديبيرم خال تركمان فسيستا ده أظهارا طاعت كروبيم خال بغرفض اقدس رسانيده حاج محيفال أ ازحان خود بدال حافرت وتاقله رامتعرف شدهسيل خال را درآگره گذاشت وفترکارکنان چیل سبکندرآبا دازاعال و ہلی رس ما ہمانگہوا دسم خاں کہ اعداعات و بیرم خاں بو وند لبرعن رسا سید نا رة حفرت دروملي تشريف وارند ورنجوري بهم رسب مزيده آ الربعيا دت ٱنجناب قدم رنجه فمرمايند باعث خوشنو دعي مريم مكا خ*وا بد شد لبذا با دشا*ه متنوحه د بلی گشت شهاب الدین احدخان نیشاگی

ازامرات بنجبزاري بود ونوليس ادبهم خال مي متندو ادبهم حكوسة وبلي واشت باستقبال آمده ببش كش لسبار كذرانيد ليكن روز اباقفاق ا دہم خاں معرون وانشت کہ بیرم خاں تر کھاں آمدن بادشا ہرا باین تعوب ازارتدعا سے ایس بندگان وانسته مانندم صاحب بیگ مارالیتل

خابدرسانيداگر مارارخصت كددا ماكن تنريف فرمايند براسم دعاكون قيام خوا مهيم تنود بإ ديثاه اگرجيه ازين تخن بسيارمتا تريث مانظر مجقوق فدمات نمايان بيرم خاب داشة بيوس مني خواست كيا يك ورامغرول

ومشاصل ساز د صبط خود کروه بیرم خاب نوشت کهن بارا دهٔ حذوجیة عياوت مرئم مكانئ عزئيت إس صوب منود وام بشهاب الدير لجه مفا داوېم خال اتگدور آندن من بدس جانب د غايندارندلير لگراشاله يا

بخطومهرخووبنام البثال بفرستندموجب تشابي آن حباعت خوابد شد وشهاب الدين احدخال جوب اس قدر راه سخن يافت ورمحل قدس سانگ ملندسخنا نبكه مشعر برمخالفت وعصيان بيم خال بو لفتن أغاز كروه كياره فاطاشرن رامنون ساخت. بلبث هرحند باغيار نهايت نفائ بست گويگرمد بيشا کسخن رااثر ي آنكه هاشا نسبت ب<u>حي</u>ع كه *براميم خكو* مرسب دگئ اي*ن ورگ*اه فياه نما بدى درخاط خرخواه باشد تقلم آورده صحب حاجي محدخال سيستاني و وں بیگ بدہلی فریستا دچوں *کا دا*ندست رفتہ بو د کیے گومث لبعن الشان نكرده مردومفيد ومحيوس كشتندواين خبرانتشاريا فيثد صب داران بزج نوج از ببرم خال عداشده راهِ دلم بیش گرفتند دشاه ابوالمعابي كه درلامهورا زبند كرمخة ننزوكال غاس كهمكر بالسنج كشميرتمو دوحو بكمال خال بور ت يافت وعرااز خو دجدا ساختشاه الوالهالي بيهاليور رفته نسبت ببهادرخال راوة بوفائئ نموده بها درخال منشاني والكزنة كبانب الشده بودندرخصت درگاه تنوه وجول مجوابئ نأكور رميدباغوا يرعب اللطيف فرديني راكه بعدار ملابير يحمعلم بادشاه شده بو د نزدبیرم خا*ل ترکتان فرستا ده پیغام کروکهٔ تا آن ن*ما *ل که* بم فاطرا تنرف برنشاط ميرونشكار معردف بودرضا سهمايول لود كه آن خان ما ما متكفل مهمات ما دشا مى با شداكنون چون دا عيت ات فلائق بنفس نفسس ما زرسیمی باید که آن ن ازاشفال دسنوی برحبید ه عازم م شود وآسینده ون بواوبوس نگرو دبيرم خال بمقتضايراس - مليب برنیا زبیابد نها دوگر د نظوع که هر حیرها کم عادل کندیم. داو^{ست} ومنوده علمو نقاره وفيل وحبيج اسباب ماوش پین علی بیگ ذوی القدر روانهٔ در گاه منو ده وخود مار دیگرمته چپه ناگورىندگەازراد گجات ئىكەر د دىجىيەر دىنېگ دوالقدارۇميار ية وليشى ابيرم خال دانتة ندوشاه قلى خال محرم وص

ظفرعلى ترندني كدمير ديوانش بودوكسا ننكداز انهااعلم

مى توا*ل گرفت ہماہی او نمودندو* باقی كەترىبىت كردة اوبو دناروسالها

دراز بااولبسرير وه خود لاازالان وفادار مى شمسدوند كاه ويمكاه فيج

بر دند و شا ه الوالمعالى از حامهُ اليشا ل بود مها متيش او بوقت سوا

يورنش باوشاه آمايجينا بالا اسسي سرفرود أوردكه آن ادا

موا فق مزاج بإدشاه نیامده مقیدگردید بیرم خان ترکهان بعیدا ز فرساون اساب بادشابى ازناگوار گذشته برمكاينررفت وحنيگاه ولانحا

انده بازاز ومتن مكهٔ خطریشهای شدو نباگوراً طه مبادشاه آ*ن دانسهٔ یا*هٔ رولی

بيركنة ججررفت دريس وقت ملا پيرمجراحال براختلال بيرم خال تركمان دا شنيره خودرا بدركاه رسانيدوخطاب بيرمحه خان وطوق وعلم ونقاره يأفته بالشكريسيار برسر سرم خال تعيين شدورايات جلال بدللي

معاودت كرده فرمان لطلب منعي خال بجامل رفت برم خال زقيم شدن البرمي المفاطب ببيرم فال بغايت أزرده واندوم بيشاه ورمخالفت امرار ورزيدوستوجه بنجاب شدملابيرمح تعافف ازوست نأده

قلعه كهتبصرف يكحاز يؤكران اوكه نشير محيضان نام واشت بو وگذاشت يته مروم مبيرم خال را بخارى تمام الاقلعه بدركه ووبيرم خال بجانب دبيالبوركه حكومت أل جابا مي الاستعلقان قديم ادموسوم پورولیش محراوزبک بووروان شدو یآن ملهه نه: د ما بخدمتِ باونتاه فرستاد ببرم خاں کداز و بے نها پر المخاطب بهيرمج رثال رانجضو رطليسه خان اعظم شمس الدين مج خال الكدرايا فرزندان ومرادران وجميع ديكرا زامرا بضبط ينياب ورفع فتنة بيرم خان تركهان نامزو فنرمو وخان اغطمتهس الديومج فال آلكه درظامر قلعه ماجيواره بدبرم فال تركمان رسيده فنك در ت د ولا وران طرفین مانند امواج بجانفرسکیدیگر درافتا ده مانم قوت -----

ناريخ فرنشنه

المخاطب بخدوم الملك راحهت اسمالت نزود بفرستا دبيرم خال باتفاق ملاعبدالتد سلطان بوری در ماه رمیج الثان سن تنصد قط

وبشت بيحرى متوصير لمازمهت بإدشاه شد د مبوجب حكم إمرا وأركال دو

باستقبال تنتافنه بإعزاز وأكرام تام تجلس بإوست مهى درآور بیم خان دستار در گرون افگنده سر در بایخ و لی نفست مها ده و

قدىم اومانشا ندو برائة عرفع خجالت فخلعت خاص مشهرف گردانيدگفت

ارسيل سياسي كرى واشته باشى ولايت كالبي وجدرى البوازان مى دارم واگرخوا ئى مصاحب مجلس عليه باشى نزوخو دُرگاه داست. د

مصاحبا بذسلوك مى نمايم وأكرعز بيت طوا ف حرمين ثملقين داشته باثق

بإحس وجوه روانه مكة معظمه مى سازم ببرهم خال گفت كدور قواعد إخلاص داغة او منوز قصورے وفتوے راہ نیا فناوایں ممترد وبواسطهٔ اک^عِ يهبلازمت رسيده غبار ملال ازخاط إقديس زأس سازم الحدانية نيانك

غواستي ميسرشداكنول واعية خيراندلين آل است كرما اكن ثمرلفه دفنة

رخصت جے فرمرد وخو دا دوجدا شد ہازراہ مصارفیروزہ نسکا رکناں بآگره تشریف جرد و بیرم خان متوصر گجرات نند تادر سیکار نبادرآن ولابت نبشتي نشسة روانه مكةمعظه كرد د دجو ب يبين كحرات كه عومت أنخاار ٔ حانب با دنتا ه گرات بهوسی خاں لو دی تعلق واشت سیدور ظاهرآن فرود آمدر شب يجاروهم جاوى الاولى سال مذكور بالمجلف أعوا وخواننده تبفيح كولاب سهسينك رفت ودركشتي نششيثه برروسي أبار فجزو ببرم خال لبعدا زاستنيفاك تبفرح وتماشا وفنت جسح اذكشتي مرآمره متوهبمنزل خود شد دران اشامبارک خان نامی افغان او با نی که بدر مش در دبنگ مبرسة بقال مست يؤكران سرم خار كشته شده بودخيال نتقامكره ببهاة ملاقات ببين مرو بوقت بسعها فحربرم خال اجتذ فنجرزه وشهيد ساخت بيرم لطوات كعبري لبتاحام دراه شدارشا وتسش كارتمام

در واقعه بالنف بيئ تاريخش الم گفتا كه شهيد شدمحسد رسيليم ورفتهرر حب سن منه عد و به فتا در مشتر عرش شیان بورميت نتح قانه تاريخ

ران قلعدراار حجاز خال غلام مسليم مثناه حزيده بو و قلعد نشدي حبته مهار فعه فيام منبود ومردم باوشابي آن قلعه راقبل كروه وخلول دخروج مسد داخشا وبغرمو وة بإدشاه مركوه مدن نام كدنز ديك قلواست سركوب ساخت چندتوب ومرب لأن كدواسطة كرت ارتفاع اليم يادشاسه بالانرده لږو مړوندو چ**ې رت**ي کشاده ميافت چندي*ن خا پذاندر* و *ن خرا*ر می شدر اج سورحن عاجز گر دیده امان خواست دیا ابران عمال خو د بېرد ن رفنة قلعه باد خارژ دخزا ځن ښهروني يا د شاه درگرا کاه آنخوت براحمه يشافنه زيارت خواجه معين الدمن حبيثتى قندس سرة دريانت وبألأ رليغة حضور فرمو ووبديدن حفرت يشيخ سليم تبيثني فالس سرة لقبعبتم يكرى رفت وجول جيد مرتبيوش أشابئ افرزندان تزار شده تمايذه بود ندشيخ مززدة قلدم فرزندان طويل العمر داده خوشحال ساخت فضارا دربهان زودي أثنار حمل ظاهر مثنده صمياح روزجهارشدنبه فبتدم شرربيج الاول ورسن منصدو مفتا ووبشت كوكب والموت شامراده

لطان سليم لبطالع مييت وتهار درجة ميزان مبقام سكيري درنزل

وكريا وشابي يساه ي قُدِّس سرُه ازا قت جاه وطال طلوع نمو د وضاقا وبهيت عظمي جميع زندانيال رافلاص خت مخواصيتنا مي تقسية كفت كيه هرع اول ناريخ حبوس حلال كدين محراكه بإدشاها هرغ ان ناريخ ولا دت شاه زاده جمهاه دايس طلع ازال مصطله نتدائه ازميع عاه وطلال شهراير كومرمحد ازمجط عدل آمدوكنا عِنْ ٱشْبابيٰ حِت الفاسئ نذرك درباب فرزند كروه بودبياوه بإ باجميزت فت وزبارت خاج معين الدين جيتى رصنا المديجا أوروروس زر فشاں بانعام واحسان کشا دوازراہ دہلی فٹکارکٹاں برگشت وداں مدت راحدرام حبندو الى قلعد كالنجركه شيرشاه ورمبوات آس سوخت ولعبار ارسليم شاه مازمتره ب راجهٔ مذکورور آمده بودار تفنیج پیتورترسیه آل قلعه راب حنبك مثيكيش بادشاه كرد وسوم محرم سن منهصدو بهنتا دوشت نزل شيخ سليم اخترے نايال گشند موسوم تجيدم او وملقب بإي رديدو درس سال ما و نشأ ه ويكر بارتبت ثريارت باحمه رفت وگرونه جمار از کیج دسنگ بنا فرموده نباگوارنتا فت وحیدرسین ولدمالد پودراس كليان مل راحةُ مبيكانير كلاقات آمده منتِنكيش فراوال گذرانيدند

التطوز يارت بيربزر كوار رابتقدىم دسانيده بأكره تشريب ب بنگام سکندرخان اوز یک که در جنگلها مے نبگاله سرگروال مثيفاعت كنابان اورالمنود درال سال جول مقاوسيكري مرانخفرت وم لفتم لوركروا شدحه در وبهنشا دجون در ملك مجرات فلل ونساد كلي مهم رسيد مإوشاه عازم تسخران شدوجول گذار ساحبه برافنا در مار

عليه وعلى آبا حُالكلِم داولاده العظمام آلات النتيبة والسال

ر د کربادیشاره اکتبراه

مدانشه روال ساخت ورائح سنكمدرا تجكومت جود صيوركه وطن مالدبو بودمقر كروه خود نزروانه كجرات كرديد و درو ومنزمانا أكو رخر رسيدك ورشب جبار شعنبه ووم ماه جادى الاولى سنه مذكور ورمنزل نسخ دانيال قدس سرهٔ شاهزادهٔ نیکوخصال دانیال بوجود آمدآنحفرت لوا دهنج تبقديم رسانيده آل مولوورا موسوم بدانيال گرواينيده و در ما وجوم ن نهصد و نودویک خان اعظم میرزا عزیز کو که که نا مزدِ منگاله بود بدرگاه آمد و لیصفی مرعبات حرور به عرصل کرده ما زیدا نجارفت وورشهر سنوال سال عرش آشابی بوسی راگ که مابین کنگ وحمن است آمدہ سبنائے قلعہ واحداث بلدہ الد آباد کہ مالاہاس بافتةست حكرفرموه وورسن منصدو بؤدوهبار ورايام تواحل بنوات سابقة محلس يذروزي دركال تحل داراسكم منعقد كشت ودرس سال براور بإوشاه في حكيم ميزا وركابل فوت شدعرش أشابي ميرزاعبدالرحيم خانخانال راحاكم كحرات ساخية وشاه فتح التدرا*ه* در آن دلايت گروانيده روائه آنظون نموره و تو ديائ و ولت در ركاب

معادت آورده متوحبنجا بشدو دراننائے راہ صادق محمدخاں را پ روانه که د وکنو ر مان سنگه ولد احد تکیکوانداس را بجام فرشا واو فرزندان محيطيم ميرزارا كهخو دسال بودند بإفريه وس خاب دو مگرامرك لحرحكيم ميرزا سرلابور آورد وبيهر نوورا باخواجه شمس الدسن عجرخاني دركامل بذاشت وجون وش آشیانی به انگ رستاس کدار متی زنات آنحضرت وان شد شابرخ میرزا وراجه تعگوانداس د نثاه فلی خان محرم و ومكرامرائ بامدار اكه قريب بنجزا رسوار بو دندنتسيخ ولايت كشمه تعين فرمود وزين فان كوكه رابا فواج آراسته برسرا فغانان سواد بجورگسيل كروه ديين يؤو و هفت ببيت وسوم ماه جا وي الثاني عرش آشايي عزيميت يشمه كه تونت آل برز بابنا سائر ودائرًاست فرمو دوحيال مجهجه له ا زانجا شروع کومهتان کشمیرت رسیدا بل حرم رابا د شا ه زاهٔ مراو واروو درانحا گذشته حریده لسبری نگرکه با یس مخنت کشمیرست روفت و علامة زمان عضد الدوله شاه فتوا للندستيرازي كداز تجرات سرمشته ىخدمت آمده بو د درکشم_ە بجالم بقاخدامىيە ديا دشا ە بىناپىت متانز لشت عن آشابی بداز تفرج نز بنگا و کشمه عادم سیرکایل

وكربا دشام إكرشاه

مسافة وراه مشغول كرويدو حكيم الوالفة كميلان كريم زبان ومصاحب ر ذا گفت و چوں با دیشاہ برانگ رہتماس رسیبیشهار خال کینورا ببرفع افضانان لوسف زاع تغيين فرموه ه كوح تجابل رفت ودرا نجاحكيرمهام ومرصدر حبال براورعلامة زمال حكيم الوألفتح كميلان كدبراللجي كرى نزو يا وراءالنررفت لو وعربالطي عدالتنا خال اوزبك آمده ت بمزوند و بادشاه مدت و وماه ارفات مرن سرباغات وکشت گلز افروه ماكنان كالب^{را}نشيه ل انعام واحسان ساخت وجي خبررسيد كه راحرار والرامل وراحه بموكوا زاس درلا مورو ولعيت حيات ميرو ندحكومت كابل رامجي قاسم عسد مزارى لود داده اواخت بگ رايدواد ت دوربستمشر محمسن منصدونو ووبشت بالبورم اجت فرمود وحكومت تحجرات نحبان اعظم مميرزا كوكه داوه ازمالو هيدال صور ومثها بالدمين احديفان حاكم مالوه كشت وخان اعظرميرزاء مركوكرج ذفيات ربيا برسرحام كمهانزميند اران آل صدو وست نشكر كشير وجام بهم بأتفاق وولة

ولدامين خال كدبعدا زفوت مدروالي حوناكطه مننده بود بالبسيت سيزار سوار دربرابر آمده حنگ صعب اتفاق افتاد حياني محرر فيه خالخشي ومحسين ومير ترمرف الدبين مراور زادة ميرابو تراب كداز امرائح نامدار بإد شابي ساوت بافتند ولىيسر كلان **جام ووز**ريش باجها رسزار سوار راجيوت نقتل آمده فتح ولفرت قربن حال خان اعظم خاں مریزاعزمز لوكه گردید دستامرآ نکه عبدالتدخان اوز بک مدخشان داگرفته در کمین گاه كابل بدوبا وشاه ميندسال از لابور والمنى دوحركت كرووجون درال ت میرزاحانی دائی سندبا وجو و ذرب و جوار و فرمان طلب سملا زم نیامدبادشاه می*رزاعیدالرحی*هانخانان لا با <u>حبیعه</u> از امراستنامدادشل شاه بیگ خار کا بلی د فریدون مبنگ برلاس و محدخاں نیا زی س بهاءالدین نجاری وغیره صدر نخیریل و تونیا دبسیار بشخیرندو و فع بلوحان فام زد فرموود ورسن متصدد اتو و مذشهاب الدس أحماضال ور الوه و وليستِ حيات سيروه وعرش أشاق حيا اركس كاراركور وكو ويرسي ايلجي گرى فرستاد شينح فيفنى شاعرا الإسير و مير بإن ليور وخواعبرا مين الدمن راراحدنكر ومرجحدامين مشسدى راب بجالور وميرز امسعود رابرسانكرد

با قب الشان نتهزاده مراد المشهور به بهاري را حكوست مالوه واده و مهيل قلى خال را آباليق ساخته روانه گردانيد و شهزاده چوں ببنواحی والب درسیه شعنید که مد بکرن نه میندار عمدهٔ آل نواحی مبرگنات یا دنتها بهی مى رساندىس متوجه أل طرف ىنند و مدمكمرن دربرارآ مده ديجا الامقابله بحبكا كركنت وورال زودي فوت شدوليهرش رام حيله فاتم مقام بدرشده اطاعت كرووملازست منوو ـ بعداز جند كا هجو ل ار نفاق صادق محرخان سابزادهٔ مراد ومیزاعبهالهم خاناله أراكلفت مرتفع شدعرش آشياني سيديوسف خار مشهدى وتبيخ الفضل الزوشا سزاوه فرسنا وه مميزا عبدالرحيم را درسن بكهزار ومنشش بحضه طليه دار سعایت و شکایت اعدا میرند کا ه مفاطب و معانب و مخذول دانشت ولعدار آمدن فانخانان سيدله بسف خال مشهدى ويثيخ الوالفضر فلعه نزناله وكاومل وكهير له كه در مملكت برار واقع شنده است دراندكر زالے مفتوح ساخنا مبیش ما دشاہ مجری خدمت تمنو و زرغامیش ورا رُودِی شا ہزاد ہ مرص صعب گرفتار گفتہ ور ماہ بنتوال میں مکہ آڈو عادم تنسنير جهان ومكر كشت ونخست درملدة شاه إورمدنون كرديد آخرة راشتن واین مصورتاریخ فوت اوست ع

ازگلش اقبال منسامے سٹ ہ مگم وش آشیانی از فوت ِ شاہزاو ہ قرمن حز ن مائد دہ گشتہ و

ر ب مینی دوچو به هرار در مربی مه به بدوده معدمه میروی پشتر سامی نندوچو ۱ امراسه نظام نشاهی نه ور آ ور ده شیرخوا حبطاگیر ار برگذیه بریرامنه زم گردانیدند و مبریرا محاصره کردند و سیدیوسف خال

ر پر مدیم برج مهرم مروم میدند و بریرد می طرو مرد مدید و می این از مدید و با دشاه شدی و بیشخ الوالفضل از عهدهٔ ایشان بیرون می امدید و با دشاه بیت به پرزاع به الرحیم خانخانان در مقام التفات شدوخ ایرو جانان

بگرمالعقد ارزد واج شامبزادهٔ وانیال در آور دوم روورانجش آلفاق سخ تتمه ممالک نظام شامهیه روارز ساخت وخو د نسیسنرا زعقب داراسط

سن میمزار دیرشت ستوحه دکن شد و حفظ ممالک محوصه بیشا هزادهٔ عالمیان سلطان محمد سلیم تفولین فرمود و شهزادهٔ دانیال و خانخانال مدکن در آمده چرس مهاور خال ایه سرراحه علی خال فارو تی را ابطایق

پدرش مطیع نیافتنده در میند که اتباره آسیدر آمده در کنارگنگ گوداوری بررش مطیع نیافتنده در میند که اتباره آسیدر آمده در کنارگنگ گوداوری

زديك موكى يين توقف كرده مالاسا به اوستنول كشت درس اثنا

ه وی ان می حزن میرادوی روه مصار صدر واپیم فره کارم می م بادشا ه حمر مباه بنا و ویک سال دچنده ه بو دالیفارللملک المعبوه فوت اکبر نشه تاریخ آن شهدنشه است وعرش آشیان اگرچه وخط و ادکامل تداشت آ ماگا م شعب رگفتهٔ و درعلم ماریخ و تون تمام دا

قصف مبندرانیکه میدانشت و قصّه امیرممسیرهٔ که سی صد و خصت دانشان ست ذمشان درگاه آن را نیظم و شرمرغوب ر آ در ده هردانشا سن رامصورساخته انداز مختسسه عات ادست

وورشوالع وربرزيخ كرده دواسب راموار وجن بيوره مقرنبود

ذكربادشاسي اكبرشاه ااحمدآ با دکچرات خبربه: بنج روز ميرسيدوم رکاه شخصے انصفو محے تقبین می مثد براسسیان طاک چوکی سواری کشت يوره كدلىبرعت سيمشهور لووند لوكروا ست كرميور وبييا و مدكروه داه دادروه روزسط كرده مبطلب رسيده اس فنبيه لاك اوارست ش مزار متحا وزمنو دواز بنبح سنرار مبركز كم نشده دما اتفاق است كه بهج بادشاه ا و بری شیج لوده علای ده کروررد پس ومبرار ر در لعب الفاصركه با دست و برست نو د صبدا رده بور و صن مخته علاے غیرسکوک و چفتاوس نخته نظر که غيرسكوك ونثعب من كينة لول ساه وهيمسندار كورتنا

وكريشا بريكر برشاه تارسخ فرشته نقع ألبو تخب ذار لوز قريب يك هم ذار كوين ب ما د نتاه سرقدر جب منودكه عد د لوز بنزائيد يدنش زىراكىچى عدد آل بار منصدمى كذشت رسے در اس افتادہ بر سرار می رسسدند قطعه ور مادة تاريخ رحلت الخفرت است-ر زونا وکشت سو ندار تركي مك طب لل التهي

سوس نوکری کرده بدبلی آمده و تعرفی رده کهسکن افا رطول السواد بجرتاقصنه سومن كرازواج وعرضش ازحس ابدال تأكابل وافغانان آنخيبا زان حمله یک فرقه سورس سلاطلی غوری وانندومی گویند که یکه ازا ولاد البشاد وببرجد لفتن رسيده دباآ كدرهم استار نبيت له دختر بيبيكاية ومندلسكن أفكس دقة خود مجرسورواوه والمادكردانندواز

ذكربادشابي شيرشاه تاريخ وشم ورنزركترس فبأل افاغنه خابهنداود-الفصه درعه تبلطال بوالطي م ورکدارامهم نام داشت مروس *چاکری ک*رده ازمهان از قبیایهٔ و دبسرول ونوكرى بيجازامرا سلطان ببلول افتتي ركرده حيما كاهورهم وذع جيد در برگند نار انول گذرانيد و چو ل نوبت بإدشا هي وشا هيدولوني ور گذشت ودوربا وشاهی مبربیدش سلطان سکندررسیدهال خال له ازام المي با و شاه سكندر لودى لوده كم مونورشدهن بن ا براهیم سورداک ملازم قدیم او بو درعایت کردهس پور و خواص پور^طانڈ ہ کہ از توا بع رہماس ست سجا گیرمشس اوه صاحب يا تفدسوار ساخت وحسس را بشت ليسرلودند- اما فريدو نظام مردوازيك مادرلودند و ماورایشا *ل ازنسل افغانان بو د و دیگربیسران از بطن* لنيزال بوجود آمده يووندوبسب البنكهص رابوالدة فرمد حيندان الفتح منبود تسببت ومگرفرنندان توجيه لفيد ندا شسن فرير ازخدست پدر رنجبده مهلازست جمال خال في و

بحال خاں نوشت کہ فرزندمرانسلی داوہ پیش من فرستید کرمیواہم چیزے مذيب خلاق نمايد برحيد جال فان فريد راتكليف نوو كريخد متيه ييرروه أوقبول نكرد وتلفت جول ورجونيورنسبت سبسرام علما ببيته أندكم سب علم قيام مي نما يُحردُ مُرْستُهُ آيَهَا بُودِ وجِينِتُ يَخُوا مُدَكِّلتُ أَن وبوسمان سكندر نامه كدوران زمال إبل منعذ يخوا ندند وكافيه رابا حواشي ود كرسب علمى نيز درگذ رايند و از نظر و نفره تواريخ د قويف مبحرسا ينه و بعد ؤوسّه سال يمسن تجونيوراً مدخولشِال أورميال المده فسريد البخدمت يدراً وروند ورفع للفت شووند وسن ور وعلى ما كيرخوورا بفرز ندتفونين واشته اوا بمأكرفرشا تحصر برعدات ست اكرمرا بجأكيرى فرستيدمن ارسوميت تجاه زنخوا المركرو ونوكران شما اكثرخويش ونز ديجا ب اند بركس ازرا ٥ عدل ثباه زنا يرمما ننوا بحكرد وازرق مرمقد مات گفته مجاگر رفت وا نجا ازروسے خینگی وکفایت سا نمووه درميان اقرباسويت مرعى داشت ودرمقام تنبيه ببعضار تتعام سرکش وستمروان برآ مده بمرو مان تو دمشورت نموده ممدگفتند رنشكر بمراه بدرست واوبجاس دُوردستِ تعين شده اأمن ميرير

ا يدنمو د فريد فرمود ما د وليت زين اسب ساز ندبعد و ازمق م مرموضع یک اسپ بعاریت طلب د استند و از قسم سیا بهی ~~بیض~~ے راکه بیا و ه بو دند ووال نواحي سكونت واست شدطلبيده بقدر خرسع وجاملهادنرو وبوعه وُتسلِّي كروه مهريك را براسيا نِ عاريث سوار و برسيرجما عِينَهُ كُ اورا ننظور شع آور و ندرفت و قریب مواضع ایشاں فرود آمدہ وگرو خود قلعهٔ ساخت و هرر وزمنگل می ثبر بدتا بقلعهٔ که ملا دُولمجا سے ایشا کود رسيده سيكومها ساخته غالب آمدو غلقه كشيرفتيس واسيركدو اينهدوازين محربنو ع بيبتش ورولها سعمتمرة ان آل مرز بوم ماكروكه جدمطيع و سقاوش شده مالگذاری نبودندو برگنات معدروا بادان کشت و اوسیان كنت شد وبشياعت وتدبيرشهرهٔ عالمُرُنت ويس از مرسّع كرمّسن بجا گیرآید و معموری پوگنات و طریق سرانجام و مسربرایپی فرییشا پونش خوش و قت شده مسینها کروگویندس را کنیرسے بود که ازو دولپسروانست سليمان واحدرما درسلهال واحربس كفت كدشها وعده كرده بود يدمركاه بسرا تويْزرك شوندوارْ عِلى يركن ت بآنها واده خوا بدشدا كال كرانها بزرك شهره اندبوعده وفابا يدنبو دمس رعايت خاطر فريدكه فرزند بزرك وغلعت اوه

نموده موقوف می داشت و فریداین منی رافهمده ، وسن دار وَعَلَىٰ بِرُكنات بسليماً ن واحد دا**د و** عذر خوا بي فرييرتو^ه ، و قوف شوند و دراً خرقائم مقامِ من تو خوا ہی بود-القصَّد جوِّ حكومت يركنات بسليان واحد قرار كرفت فريدآ زرده خاط شده بأتفآ برآور خرُو نظام باً گره رفت و بخدست و دلت فل^ا ب بودی که از ا مراس ببار بادشا ه ایراییم بودی بو د قرار گرفت و مدتِ مدید مندست کرده از خو درا منی ونوشعو د ساخت د وزسے د ولتِ نما ر گفت مطلب د مدعاے کشتہ باشى بكوتا سانجام كردةاية فرركفت بدرم بيرشده وبهم بأكريد رمغراب ت و سپاهیان نیرخراب و پریشاں باشنداگرآن برگنا ت با هردو براور ت شود یک برا در با یا نصد سوار بهد وقت در خدمتِ با دشاه بود م يكري بيسرانيام سيابهي وعيت خوابدير واخت ويزبخدرت كذاري مير يرگوار قيام خوا بديمنود-وولت فال روزيه ايرشخن را بعرض بادشاه ا برا بهم رسانید با دست و فرمو د که آنکس مدمرد سے است که گله وشکوه از بدر دارد و دولت فال این حرف بفر پد گفته اورانسانی فر

به بار دیگر و تت نیک ملاحظه نمو و ه عرض خوا بهم کر د و چار ۵ ساز توخواهم شدو وظیفهٔ پوسیدا فروده اورانگاه داشت و فرید راجت خوش ضلقی و وآشنائي وكرم ومروت بمهكس ووست كرفته وولت فال نيز در جمه ا ب بمرا بهی ۱ د می نمو و تا انکه پدر او فوت شد و دولت فان څرنوت ن را بعرض سلطان رساینده برگنات پدر را بجاگیر فرید وبرا درش و فريد با فرانِ مكومت سهسرام دخواص بور جاگير رفت وسبرغ یا بی وعیت مشغول شت وسلیمان تا ب مقاوست نیا ور د و بیش عهدخان سورکه ماکم جونپور بو و و بزار د با نضد سوار داشت رفت داز برا در شكايت كرد محد فال شورگفت بابر بادشا و مهندوستان آمده است د درس زودی میان منل و باد نشا و ا براهیم جنگ خوامد شداگر ما د شاه ا براهم ت ترابخد ننش بُرد و سفارش خوا ہمرکہ دسلیما رگفت ایں ہمانتظا نی توانم بُرو ما در و مردم من سرگردا ۱ ندمجد خال سورکس میش فراید فرشاده میان برادرال صلح ولالت نمو و فرمدگفت كه حصه رسایهان أنخه درميات يدربود مالانيز قبول دارم أما درحكومت بشراكت راهنيستي چه د وشمشیر در یک نیام و و و ماکم در یک شهراً را م نگیرندوجو اطلب

شركت درمكومت بود محدخان سورسليان را دليجو في نهو و ه گفت فاط جمع دارکه عکوست را بزوراز فرمیرگرفته بتوخوا هم دا د چوں فرمد بریمخن ا طالاع یافت ورفکرکارخو وشد ه نستظرمها لمه با برایشا ه باسلطال ارتهم لودی بودیول فبرکشته شدن سلطان ابراهیم دفتح بابر با د شا ه مشیز، اندلیشه مندشده بملازمت بهاورخان ولد دریافان بویا نی که ولایت بهآ را فروگر فته د بو است شا به فی فرانشه حو د راسلطان محد خطا ب داده بو د رفت و درسلک نوکرانش منتظم کشت روزیسے سلطان محد سبنکار رفتہ بو و ناگاہ شیکر ظا برشد فرید مقابل شٰده آن ابزخم شمشیر ہلاک ساخت سلطان محافظ را نوازش فرمو د ه بخطاب شیرخان بلندآواز ه گردا نیده و رفته رفته شبرمنان را درضد مستائلطان محد قرب وانعتصاص تمام عاصل آمده أتاليقي يسرفر دخو دملال فاس باوتفويض فرموه وبعداز مدتبي شيرخاس فيصت مج رفة يجسك تفاق زياده ازميعاد باند روزسي سلطان محدد محليس كليازشه فا لږو که از وعد ه څخلف نمو د ه نمي آيږمجي فعاس حاکم جو نيو رفيصت ۹ پړ و بعرض رسايندكها وبغايت محيل ومكاراست انتظارأمدن باوشا ومحمود بن سكند بودی دارد و بای**رم من م**زاج سلطان محد را از ومنحرف ساخت^{گفت عل}ل آو^ن او آنست كه بسليمان نام برادرش كه پدر درحيات خود اورا قائم مقام خود داشت و مدتنےست کدازوگریخته باس می باشداگرجاگیرشیرخال باد دنبد سرائيته مضطر شده دوان خوامرآ وسلطان محدبوا سطار حقوق سوالة ثبيرفز را به تقصینطا سری تغیر ماگیر رضا نداده به محدخان سور فرمود که بروس سا ميان برادران جاگيراقسمت كن تسكيين فتندوقسا ويد ه محدمال سور بحا گير خود جانب جونيور آمده سا وي ام خلام خود را بيش شيرخا ل درشاد يغيام داوكه برا دران توسليمان واحمد مدت ست كرميش من ما الشد و ز معتَّه ورسدخو د محروم اند لائق آئکر معندایشان بدبهی شیرخان گفت. لك روه نيست كه ملك نسي باشد مملكت مبند وستان ست بركدا بادشاه دېد مِاگيرباً و تعلق مي دار د و تا امروز روش سلاطين جِناں بو و که اېخه ال میت می بدد ازر و ب شروع میان فرز ندانش فسمت می کروند دبرکرا شاكستنه امارت ي وانستند حكومت وسرداري باومي داو ندر

War Park

مک بهبراث نگیب دیسے انز ندشیغ و و دستی ہے

وسن کور اوشاه ایرامیم او دی سهسام وخواص بورانده را متصر سم

ناريخ وشته

پول سادی نملا م رکشنهٔ اُیخه شنیبه ه بو د به محد خال سُو رگفت مح_دنمان آرشفت مادى غلام كفت تمام حبيبة مراياتفاق سليمان واحمد بإخو دبيرو بهنرب ممنير شيرفال لايدركروه بهره ويركبنه لأسليم سليمان واحدكن وجهد كثير نيز بكمك سليحان واحدكَّذا فشد بيا اتفاقًا دراب وقت ازجا نب شيرغاك لك سكدتام غلام اوكه يررخواص خال ست دار وغد خواص بيرطمانده بودشيرها ل خير آمدن ساوى وسليطان واحرشنيد بالك سكونوشت ك ورمقاومت وما فعت تقصيره شايدسادى علام دسليان احرهول بنطا برخواص بورسيد مدمل سكوبجنك برآمده فقتل رسيد ونشكر شيزمال شقرق شده اسهرام آمدند وشيرفال التاب مقاومت نمانده الرده فتن ليطرف فمودينا ليخه ليعضه كفتت تدييش لمطان احجد بإبير رفت نبيرخان گفت كه محد فال اميركلال اوست فاهرا درانجيت خاطر من روست غوا بدواويس اسه صائب اوربال قرار كرفت كرنيت عنيد براس كداد جانب مصرت بار بادشاه مكومت كرا مانكيور واشت بروو وبإدرش نظام نيزاين راسه رايستريده-القيمنين العداز ارسال رسل ورسائل عهد وقول گرفته بلا زمت سلطان برلاس

نتا فت وشبكش ببيار كذانيده مقرب كرديد وازسلطان جنيد فوج أاستدكمك كرفته بجاكيرتو درفت ومحدخان سوتاب منفا و مت نياؤه بکوه رہتاس گرخیت وہروورگئهٔ خو دراشیرفاں بایر گنهٔ جونپورد گیہ پرگناتِ أن نواحی تبصرف درآور و مكيها ل او يواع خدمت گذاري منوون وزر داون ونجونی نموده باشحت و بدا پاستالانو بجد مت سلطه جنيبد برلاس فرشاه وا توام وفيهيا خود راكرينه كبوه درآيه وبودناللب نموو وهييت نوب بهمرسا نبدو به محرفان شوربينيا مرنمود كيفرض كتقاكم از پرادران بود شمارا بجاسهٔ تم سیدانم از تنگی کو ه برآ در ه برگنات خو در بشف شوندمرايركنات فوو أنجد فالعائه سلطان اراميم مدست آمده بس ست محدخا رسوريجامينو وقراركرفته مرجون تنت شيرخال گرويدوجول شيفال داجمعيت فاطوست بهم داو تفام براد بخرورا در ما كبرگذ اشتاخود بخدمت سلطان مبنيد مرلاس مركظ ادفت اثفاقا درال أيام سلطان مبنيد برلاس *برلازم*ت با برشاه میرفت اورا بهرا و نولش ماگره برد شیرمال ملآت^ث مفرت فردوس مكانى دريافته واغل دولتخال ل شد و رسفرن يركارًا ر كام المفرانت بود وجول چندكا د وراشكركدرانيد وطرع وطورسل

ور وتش خل إمشا بده كرد روزس با ياران خو د گفت كه غل دار بهندوشان بدركرون آسان ست ايشا س گفته ند بچه دليل ميگوني ـ گفت باوشا هاشاه غو د بعا ملات کمترمیرسد و بامیدوز رامی گذار دوز را به تفاس رشوت کآ ارده حق با وشابى بجانس آور ند وعيب فغانان آنست كه يا جم نفاق دارمد انَّا اكْرُمرا وولت مساعدت كند نفاق ازميان ايشا بروارم وكار خود بسازم باران اوبرین داعیه که دران وقت محال می تمود خنده می کردند ومسخرى منود ندتاآ كدروزك درمجلس فرودس مكاني برسرسفروطيني ماهيجيه بشير شيرخال نهاده بودواو درخرردن آل خودرا عاجر مافته ماسيد لا برروسه نان برآورده بكار دريزه ساختد باز در كاسد كردواز قاشق خور دن گرفت مصرت بابر باد شاه برین مال دا قعنه شده بهبیسه خليفه گفت گدايل فغان غريب كارے كرد وچو ں از كار باسه كه بامخوال شؤركرده بودُ طلع شد بتدبيرو زير كي اوا شاره رفت شيرخا سازېمز بأئي بإدنياه با ميرفليف آگاه شده ايل قدرداست كنظر فري شطور واير معنى علاو ووايم كرووشت شده بهال شب ازشكر إدشاه فاربنوده بَهَا كَمِنْوِ و رفت ونسلطان عليد برلاس نوشت كه عور محريفا ب سُور

بسلطان محد گفته بنواست كربر كنات س فوج فرشد مفسطر كبشت بثه مرمنعت تبعيل بجا كينرشا فتم وخود را از زمرهٔ دولتخ ا با ب سيسدون يني دائم. القصَّد حول شيرخال الإطرف منل ابوس ومتوجم شده افي با تفاق برا در تر دخود نظام میش محد سلطان رفت سلطان محداور ا نوازش کرد د با تالیقی جلال خال بسرش بطریق اول مقرر و مفسیقیم نشت دران! إم تحسب بقد يرسلطان محد فوت شد ه جلال خارسي^ن خرو سال بود قائم مقام پدر شد و والده جلال خا س لاڅو ملکه الأم مهمات را بيش آند و گرفت با كفساق شيرغال مكم ميراند و. در هما ل زه دى ما در علمال فال نيز قوت شده مكومت بسيار من حيث الاستقلال بشيرفال قرار كرفت ومخدوم عالم المراز امرائ واني بنكاله كه مكوست حاجي يورواشته باشيرفال رابطا مبت دموانغت بهم رساینده و سلطان محبود دالی نرگاله از د فاهم د گرگو*ن کدو* ه قطب نان ما ک_ه و لایت منگیر را بتسنچر د لایت بهار در واستيه مهال شيرخان ومحذوم كليل كرد وشيرخان مرحبند درصلح زو و ملائمت منووه فایده نکرو آحزیا تفاق افغانان ول برمرگ نهاده

فرار بخباك واد وجول فرقين بهم رسيد ند جنگ عظيم شده قطب خال لشته شد وشيرفال عالب آمده فيل و غزانه وشيم برگاله رامتصرف شت وبيش از بين صاحب قوت شده ازين جست بويا نيان از رشكه أومه باشيرفان درمقام نغاق شدند وتصديشنن ادكروه ودال باب باجلال ما ب که اونیسند از بو باینان بو د کنگاش کردند و نیشه ازمتعلقاں ملال خاں شیرخاں را ازاں مال آگا ہی بجشدند شیرخاں بيلال فال گفت كه اواسه شا ازروسي حسد بامن درمقام نفاق اند اكرشها ورعللج اين مرسحي شاكيد مرابضرورت از ضدست شها جباني افتيهار بايدكر دمالالفال كفت بدائجه صافح تويا شدس ازال بيول ستم شیرخان گفت که بیشان را د و فرقه با پیرساخت پیکه را بناتجیمهین زر به پرگنات روانه با پر کرد و د گیست را مقابل حاکم بنگا له با بدنستا و م بعده درمحا فظت تو و بنوع كوشيد كه جلال نعال ولا يا نيال از دفع اد عابزشده قراردا و ند كرمجدست سلطان محمد و دالى بنكالدر فت لوكترب ا فینما زمایشد و ولایت بهار را پشکش نمایسدین او با نیاب و جلال فار. شرنا ن بربانه آنکه درمقابی منل باشد دربیارگذاشته خود بیش

سلطان محمو درفتند واوا براجيمفان سيترفطب فان رأبه كمك داده بر شيرغان فرمتاه وشيرنمان درقلع كهاز گل ساخته بود تنحصن شده و مبرروز جمع را بجنگ می فرشادوزو وخور دمی کرد" آنکد ابرا بهیم فال مدود مگیه از ما كم خود طلبب يد شيرفال بطلب كمك طلع شده مردم خود را بجبنك صفت مستعد بساخت ووثعث بإمدا دمروم خود رامتيا نثؤه ازقلعه سيرول آبدون كرز كالهم صف بياده وسوار اتشارى وفيلان نزتیب دا د ه مقابله نبو و ندشیسرتها ن توجیعه از مردم خو د در برابرایشال واشته مرُدم حييده دگذيه واعقب شيئه تمفى ساخت و قرار داد كه باقي فجرح مقابل غنیم تیراندازی نمایند و پشت دا ده روسه بگریز نهند اسوادان ایشا ریجت تعاتب ازمیان توبخانه برآیند دیو رمنیں کردندلشکیه ايمنفي بوديكبا ره حله آورده و لررازروز گار نبطًا ليال برآوروا برائيم خا نیزنسبت پدر کارکرد و بقتل رسید و جلال نیم مان بنگ یا بیرون رده به نبطًا له رفته وتمامی فیلان وتوبیخا نه نبط لها ن دیست شیرها ن درآمده مك بهارنيزصاف مشت واستعداد شابي بهرريد كويند درال إيام لوج خان ما مى ازمانب باوشا د ايرازيم بودى بُكوستِ علمة باراشقالَ

"ارخ فرشته

و اورا زن بيود لادو ملكه نام عقيمه كرناج فال انهايت محيت با او بود وبسران تاج خال كداز زمان ديمربودند ازكمال رشك مسد درمقسام

ئشتن لاڈو ملکہ شد ہ شبے بیکے از پیدان کہ کلاں تراز ہمہ بوڈششیرے

به لاژو ملکه انداخت وزخم کاری نیا مه ه غوغا شد که لاژو کلکه کشند ناج نا بإشمسير برمهنى خو د را بدانجا رسانيده قصد ليسركر و جو ل يسربرتقين د آ

كه از دست أو خلاصي مكن نبيت رقس بدر مبا درن منو د وشمشير آل بے سعاوت گارگرافتا وہ تاج خار کشتہ شدجوں پیران تاج خار

سرانجام قلعه دسیاه نتوانستند نبود بهرآئینه شیرفان که دریمسایگی بود

برير معنى اطلاع يا فته به مبياحمه تركفان كه عجيره نو كزين تاج خال وفاتو

لا لو و مکه بود درماب ما وسیب پیدان بلے اوب غن درمیهان آور و و بعد آمده شدر بسولان قمرار بران گرفت كشبيرخان لاقو و مككدرا ورميا ايسخاح

غو دورا و روه قلعه جنا ريامتصرف گرد ديس شيرخان عقيد با لادومگذوه قلعەلاسى غزايىغە ۋائىن متفونىڭشە -

يده نظام رسيدن رستك معم بردم خودكن كام دل بنك

از جایسانددیده دا نوگر کانفاره ئیشرنیود از دور و درخلال بن احوال إدشاه محمو دين إدشاه سكندر بودي از صد مئه اغواج فرووس مكاني بإبر بإدشاه يناه براناسنكا بروه بالفاق راماسنكا وصن خال میواتی و دیگر زیندان بر سرفرد وس مکانی با بر باوشاه آنڈ و در نواحي معيد با يو و جنگ كرد و شكت فودو جنايخد در عل فورس كرديه إدشا وتحود ورحوالي چاتيور وزيشب مي آورد اثفا فأ اكشب مراسع اودى كدورولايت يلنه اجتماع واشتندكس بطلب باوشاه مجمود فرشا و بحدود و آحد ه بسعي ا مرا باز برمننده کو مت تگیند حلوس نمو د وازامی الشكركران بولايت بهارورآ مدشيرخان جول ديدكه افغانان دادم تعبت باوشا ومحودجار وبيست ناجار سما رمستي او رفته اطاعت والقياد مووو ا مراسد إوشا ه محبو و ولايت بهار الورسيان بالهم تقسيم نمو و ه پاره اشيرتما كذات شدوعدر عواجي نود وتفتتك بركاه ولايت جونورا ازتصرفيل برآدريم إزتمامي ولايته بهاراز توخوا بدبود وشيرخال درين بإيافولل الا إدنياه تحود كرفت وبعدار مدتيجت سرانجام بشكر رفعدت الكركرفة بسرام أعدي وفت كه بادشاه كهود بقصد منكم مغل

وگرفتن ولاینِ جونپور می رفت کس بطلب شیرخان فرشاه اوجواب نوشت ربتعاقب سرانجام شكرنموده مى رسم امراسه بادشاه محود گفتن شيرفال بس مجيل ست ومركار لا ئق آنكه بجا گيرش رفته اورا جمراه بگيرم ديادشا ومحه و بالشكه خودمتوجه جونيو رشد وأمراس مبنت آشياني كددرجونيور بو دند تاب ثقاقا نياور ده مدر رفتند وجوينور وآن نواحي شمرين افغانان درآمده تا ولايت بانكيور راينده متصرف شدند دران وقت مضرت مبنت آنيا ني در نواحي كالبخ تشزليف واشتندوغلبدوطنيان انغانان بسيامع عليه دسيعنا رعزميت بد فع رفع افعانا ن معطوف ساخت بادشا ومحنود وبیس د بایزید د دیگر امراست افنانان در برابر آمده مقابله نمو د ند جو ب شیرفان از روزای و کلاں تری بنین و بایزید درایا به بوده میتی است که خود بزرگ شو د از روش کارغلیهٔ مغلال برای انعین مشایده می نمود در خفید به میرمند و بیگ که از امرات کمار و سید الایفل بود پینام داد کرچول سن پرورد که نعمت فردوس مکانم دروقت جنگ سبب بریث افغانان نوائهم شدر چنا پنجه در روزجنگ با فوج فود طرح داد ه بكنار رفت وجنت آثیانی بفتح و فیروزی اختصاص یا فته باو شاه محمود برال

بولایت یٹنے رفت وگوشهٔ گرفته ترک بیاوگری کروتا آنکه در ~~قسمه~~ نهص وحيل ونه بولايت اُوْرلىيە رفته ورآنجا وفات يا فت وجنت آشانى پيداز ُ فتح متومهٔ آگر ه شُد ه ایپر ښد و بیگ را پیش شیرفان فرمتنا د که قلعه چنا ر را بوسنة سپاروشيرفان در داون فلعدعذر آورد و اميريند وسكايشة بلازمت آمد دجوں ایں خبر بجنت آشیا نی رسید متومیہ قلعہ خیار مشدہ جمعازامرا بيشترفرسادتا قلدرا محاصره نمو دند شيرفا رع بيفنة ارسال دوشت که من بنومه واراو حضرت فرو وس مکانی با بر با د شا ه بمرمبهٔ حکو ربید و ام ددر مبنگ بادشا و محمود و بین بایز بدسبب فتح آن مضرت شرم او شاه اگر جنار را بن مسلم دارد قطب خان بسبرخود را با فوسط بخدست فرشاده بوازم خدمت گزاری تبقدیم رسانم دېوں درّ ں يورش غليه وستيلاس بها درشا وتجراتي بسائع عرفه وحلال رسيد ه بود درب را باعیسی مان حاجب که بیزله وزیرا وبود بهار زمت فرشا آثياتي مراجعت منود وبهم بهادرشا وكحراتي يردوخت القعنه قطيطار با يا نفدسوار در ركاب آن طفرت اووليكن از بحرات كرنية ميش بدراً ما

وبين مّدت شرفان فرصت يافية ولايت بهاررا مصفّا ساخت و نظر به نِيكًا لِكَشِيدًا مراس نِيكًا له در مقام ما فطت كَيْرُهي شده كما ه جنگ كرديد آخرالا مرگشهی تبصرت شیرفان درآمده بولایت بنگاله رفت وادشاه محمود ومزیکا لیطاقت مبنگ نیاورو و درمصار کورتبصر، شد و شیرخان پرتیا بمعاصره شغول كشته جول يك از زمينداران بهارفتند المحنة بودعاب بها ربرکشت و خواص فال و دیگر امراسه خود را بنسنچر بنگاله گذاشت و چوں کر ت محاصرہ لبلول انجا بیدو غلہ در شہرنا ما فت شدنا جاسِط^{ان} محهو دازرا ه کشتی گریخیته بحاجی پوررفت شیرمان ماطراز فتنه وفساد تیم اخته وُ نبال سلطان محمود منوه واولاً علاج جنگ كرد و زخمي ازمعركه زنمیت د نبگاله تبصر مِن شیرخان درآمد ه عروسِ آن ملکت را درآغی^ش شيد و چوں جنت آشيا في از سفر گجرات معاودت منوده با گره آمد و فع شيرخال راابم وانسترما مات جهال كشا بطرف مبنار بحركت ورآمدهلال فأ لدر تلائد منار بود وغازى فال سور وجنع وير رابح است قلد كذات خود بها ب كوستال جهار كهندرفت وچور سنسش ما واز محامرة فلحك چنارگذشت رومی فال که صاحب ایشام تویخانه بادشای بود در دریا

سروبها ساخته قلعه تبصرت ساه مغل درآمد وباوشا ومحود كدزخم داراز معركة شيرها ل كريخته بود وريء قت بملا زمت بإدشاه مشرب شب سنتهٔ آشِانی و وست بگِ را در فلعه گذاشته متوجه شیرخان شد و او جلال خاں وخواص فاں واکٹر لشکر خود را برمیا فنفت گڑ ھی کہ مرص بنگال است فرشاد وجنت آشیا نی جها نگیر قلی بیگ و دیگرام را پیشتر روانه فرمود و حلال نما پ وخواص خان که دیگیشی بو دند بایشا جنگ کرده غاب آمد ندجنت آشیانی دیگربارا فواج فرستاد و خوزمیز زعقب بسرعت ربيدوفتح كذهى شده جلال فال ببشيتر بدررفت چول جنت آشا بی از گذهبی گذشت شیرخان شهر کور را خالی کرده بجا چهار کمنڈرنت و بواسطهٔ قرب وجوار درا ندیشهٔ تسیخر قلعهٔ رہتا س گریج ًا مَدْ ن وفرزندخودرا درَائجا گذاشته بفراغ بال در اقبلیمتانی و*جنگونی*شا آشیانی برواز وازاں گرفتن آں قلعہ بجر د قهرا مکا بی علی نمد اشت متوسل وتنشبت بدامن حيله وتدمير كشتكسان زوراجه أتصن فلك اساسك راجه بركش الم است فرساه وبنيام كروكه ولايت بهار بغايت شكست وتشكربيا رنروس تمع أمده ازين سبب الويسيخرولايت بنكاله دارم وطا

ا بل وعيهال خو و و سپها مهيا پ خو د رامينو ايم که تقلعهٔ نو فرسهم و بخا طرجمع بزنگا درایم را جهار قیگولِ این متمس سراز ز د وشیرفال و گیربار ه مردم سخندا مع تحف و بدآیا بخدست راجه دو کلاسه او فرستا و ه پیام نمو د کر بجب عوات و خزانه چیزسه و گیر نخوا هم فرشاد و اگرفت برگاله نصیب شده السلامت معاودت نودم اداسين شفقت شا بواجبي نوابم ردو الرفضيد برعكس بإشدبا يصعيال واموال من زدشما اندنه برست مغلا . وشمن ف*ديم ا* ندافنن*د راجدًا حصا ربطيع*ًا نكه خرانهُ بإ درُّ ورو · پيستمش ی آید قبول کرد وشیر**خا**ل **ب**زار و و بی ترتبیب دا د ه بطرسی*قه که در م*نتگار عورات را از مائ بحائ وردوي نشابنده وبرقع الدافية عي برندور هرهٔ و بی مجایئهٔ زنسه دو مردمردانه درآور د ه و یا نصدکس دیگر اردو مزدوران بدره برسرنها ده چو برستی بجائے عصا در دست برکدا داد ه بها معالمه فرستا د چول در میند دولی که میش می بُر د ند جیماز نزلل نشانده بود وخوام مسرايا ل نيز بهمراه بو و ندراجه وستلقا نش غافل طلق شره آنفه می و تبسس نمو و ند و مال و سنال المک خو و تعبقر کروند و ا

بالا بردن معيل غود ند وبعدازانك دوي باست تحويلي كرراجه براسة ابناتسين روه بوو رسیدند کهند گرگان ژونی شیس که راجه ایشال را بزن تصویه د بود باشمشير بائ آميخته مروانه بدردويد ندومزو وران بول ياه اكد مانند زرسرخ برسرداشتندافكنده ويهاعلم كردندروس آور د ه پاراجه هرکش ومخصوصان او که در کمال فخفلت بو د نابجنگ پیشنه درا ن انتاشیرخان که شکیه خود رامستعد و کمل کرد ه گوش بر آ و از بود خود را بسنشا بسحاب بدروازه لإرسا يندوجون در وازه راکشاده ويدالت مردم خو د پدرون درآید وراجه برکش که باجیسے از مخصوصهان خو د کنله بجنأك ايشاو وآخرئيل داست كه كأراز دست رفته است در واز كاعقبها فلندراکشا د و بهرارشقت نیم جانے بتای یا بیرول کرو وشلی رمهناس فلعبكه درريع سكون نظير ندار د باخت نراين و وفار ايس سهولت بتصرفية شيرنمال درآمد وقبل ازال درسندات سابق نعييزما فاوقى حاكم خاندليق بهميس مكرو ندبير قلعهُ اسيرا ازا سا اسير گرفتنسيد بود و ربتاس به سیالفه دا غاتی در استحکام بی سه ست کرسا فران يع مكول اندآن نشال نى دبند القصد النربقاع وقلاع

بندوستان بنظر مؤلف درآمده است انا ایجو رشاس فلعه و یده نشده الغرض درحوالي قلعدبهار برزير كوسهه رفيع واقع شكده ورعرض وطول زیاد ه از بنج کرده از دامن کوه تا دروازهٔ قلعهٔ یک کرده راه بشرات و در اکثر امکن انحصار سیرا احشیماست آب نوشگوارموجود ست بلکه در سكاني كدمياه ميكنند بعدار حضريك ذراع ياوه وراع شيمئ آب شیرس بدیدار سیگرد و مهر کرانظر برا ل قلعه می افتد بیده فتیها ربر زبان می آور د که از بدیع صنائع آفرید گایست دینا بر انکه طائر بهت بیج یک از يا وشًا إن عاليه غدار در بهواست مدبير تسبيراً ل قلعد برواز مُكرده بورتيمبر شیرخان درآ مدا فنا ناین قوی ول شده ایل وعیال خو درا دران قلعه در آور د ه ا سباب فلندداري بروجه اتم سامان نمو دند Separate Separate

بجاره کشاده شود کارخت براید بهاراز درخت وجنت آثیا نی مدن سماه درشهر کور که در کتب سلف باکفنوتی مذکورت

توقف منوه وبعيش وعشرت گذار نيدورين و فت جررسيركه بندال مرزا ورآگره وميوات علم ينى ومخا لفت افراشتغطبدبئام خود نوانده فيخهلولُ

بقش رسانیدآن حضرت جهانگیر فلی بیگ را بارنج بزار سوار انتخابی در کور أزاشته مراجعت فمرد و و چو ل بشكه با دشابهی از کشرت باران و گل ولا ک بلەسا نان شىدە كىژاسپار سپا ہيا سىقىطاشدە بود ندىنا يىت بەسانجا بما ل مروم را ه یافته بو دخیرخان فرصت غنیمت شمرده بانشکیسه زیا ده ازمور وملخ برسرا وآمده درنواحي جوسا رمقا بلهنموده وكسرد نشكر فود فاعدستا شست و بعداز رسل درسائل شیخ علیل نام شخصه را کدمر شدخو د میست بخدست منت آشیانی فرشاه و بنیام داد که ولایت بهار را تأکیه هی بتصرف اولياك دولت كذائت فطيدوسكة بنام نامى أنحفرت مى سازم نظر برين جول مقد ئه صَّلَّح قرار گرفت نشكه بان بادشانسيت بديگه روز يا بيدغدغه شدند دآب يوسار رايل بسته در فكرعبورگشته زيرتا ايشا ل راغا فل يا فتدوقت شب ايلفار فرموده قريب بصبح وريك بيصد وهال ومشمش الشكر عقراسته وفيلان كوه ميكر بحباك أمرافواج باوثمايي را فرصت ترتبيب نشد و كست افتاره وجنت أشياني در كمال يريشاني شوجه المحددة فسيند بمال كوبرنا فيزوزناك كمصلح سازوجها كاهنك

و شیرهان مراجعت محود و به زنگاله رفت و جها نگر قلی سنگ بالشکرست که در آنجا يووند بدفهات با اوجناك كرده وجوزورس نداشتندخود را غلية مغ شِيرِضا ں ساختند وشيرخاں نوو را شيه شِيا ه خطاب دا د ه سِكَه وُحِلِه نبِهُم خود ساخت و سال دیگر باغلیه و شوکت نمام متوجه اگره شده در شوت أكه بيكا ندرايكا نه بايدساخت كا مران مرزا از خدست جنت آشاني يده شار بالا مور رفت وامراسي حبنتا في بال سبب كه باوشاه تربيت تركمانان هي نا بند و درعزت ايشا ري كوشد نفاق كرد ، بنياد مخالفت نهاذ جِنا كُدُّنت ما دجو دايس مال يجنت أشياني از ٱگر ه بقبغ ج شنافته ازّاب كنك كذشت ووري محل شكيفل بصد نبرارونشكرا فغانان بهنجاه نبرارسوأ ميرسد بالجملة درروز عاشور وست الهر تهميد وحيل و بفت تشكر مغل كوچ لرد ه اراه هٔ فرد د آمد ن سنرل د شتند که شیرشا ه صف آراسته مجنگ میش کمه نشكر مغل به عبنگ بنرميت يا فته مبنت آشياني در آب اسپ اندانت و يمعنت تام بدرآ مده متوجه لا بورشده چول شيرشاه تا لا بورتعاقبة فر جنت آنياني بحانب سنده روال شدوشيرشا و ناخشاب د نبال نموده واسميل فال وفازى فال و نتح فال بلوچ دوا كى كرسسم دار

طائفه بمويع بو دندآمده شيرشاه را ديدند وغييرشا ه كوبهستان نندنه و انداخت واموسوم بربتاس کر د و درین و قت خواص خان غلام خودرا كربسعي و مروانكي او ژمام با وشابي بكفت آور د ه بوداميرالا مراكرداين ۹ عشيرالك محرواب باقطاع وسه مقرر فرمود اورا بالبيت فانساكى وتشكرك بياره لأنجأ كذاشته بجانب منده سان مراجعت كرده يول بآگره ره بهدشنید که منضرهان شدوانی کدار مانب ادهاکم بنگا اربود وختر سلطان محمود نبگالی را بعقب درآورده در نشست و برفاست بطاری إ بالشَّا با رسُلوك مي منايد شيرشًا و لفت علاج وا قوميس از و قوع بإيدكروبس ابرعهم راواحب وانسنة بجاث ينكال نهضت فرموذ فيضرخا شرواني بالتقيال آمده مجيوس كشت وشيرشاه ولايت بزكار البينكس مت سود و طوك طوالسف ساخت و قامني فقل راكر از على سعولات رده بروجين ديانت وامانت الصاف واشت ووالسندوا فواه الماق فعيى مذكورستداين ولايت كرداينده صلاح وفياو لمكهدا در قيفنك اقتدارا وكذاشت ومرابعت نووه بالره امره ودووك بسدول

وكرشا ہی شیشاہ

به زم تسنر و لایت ما بوه حرکت کرچول بگوالیپار رمید شجاعت خال افغان از ا مراسه ا دیو دیبیشتراز محاصره قلعه گوا پیارتغین شد و بود والوالقاً بيك راكداز قبل جنت أشياني ورقلعه بود برآورد و قلعدرا بتصرف و یوا نیال شیرشا بهی درآور د و شیرشا ه چون بها اد ه رسید ماوخال حاکم انوه كازغلامان سلاطين ثليج بود ازرا وصلح درآمره يصطلب يايلنار آمد واوراد بره وجم بداز مندروزاز براست كدير فاطراك التبلايافت ا وْرِيشِ رَفْت وشيرشا ه حاجي فعال را بحكومتِ ما يوه كَذا شته وشجاعت نا لانيز در - ركايسيواس بأكيردا ده هائما كذاشت وغود متوجه رن تنبوگر ي ولموتال بعدوز رفتس شيرشاه باز بالوه آمدو احاجي غال وشجاعت فا بنك كروه فكست يافته بدررفت ديول نستح بزام شجياعت فال شده بود شیرشاه ماجی فال را طلبیده حکوسته ما او ه برشجاعت خال سلّ د اشت وخود بنوای رن تبرو ریسید دالجیان حرب زبان فرشاده قلعدراا رُحُناشميًّا ن سلطان محمود يوه ي هيل كرفيت واز آنجا أكره أمركونيد پچوں خیرجنگ و فرار ملوفال به شیر شآه رسید و بدیداین صرعه نواندع بالمجرودي اوعنطام كيدى

وفيخ عبدائئ وفيخ جالى مصرع ويُركَفت مصرعد قوليت مصطف را لاخير في عبيدى

البحار شيرشاه مدت يك سال دراكره قرار كرفته سرانجام مشكره لمك نموث

بهییت خاں مکمنسیتاد که ملتان را از تصرب بتومپان برآور د اور فته با فتح خاں بلوچ جنگ کر دوغالب گشته ملتان رامنحرسانحت وشیرشاه

برح من بری بعد را خطاب عظم جماید ن دا دو در نظر شهده ونیا

بورن مل ولد راجه سلعدی بورمیه در قلعه را نسیس علم غلبه و مشیلا افرسته اکثر پرگذات آن نواحی را متصرف شد ازیں سبب عرق میت شیرایی

بحركت درآ مده وبنسنير قلعدراليس برداخت د جول مرتب معاصرة بالد

تحشيد شيرشا وسخن صلح درميان آوروه با پورن بل عهد و بيان بست كاباه

ضرر جانی نرساندو بور ن س إزن فرفزند وجهار خراد راجبوت نامی از قلعد براً مده بیروس منزل کرو واز علماس و قت میدزار فیعال پرمیفوی

با د جود عهد و بیمان نتوی بفش بهرن مل داد شیرشاه نشکرو فیلان کوه بهکیر آراسته برسر مور<u>ن مل فیتیا د تا</u> از اطراب لشکرا و را درمها ن گفتند پورک

وراجيد تان لزفرل نهاده كار رشالي رؤند كدواسان رسم واسفنديار

بازىچەشدە پرواند وارغود را بروم تنغ وتيرو دندان فيل بىلى ما بالنىك ز د ند كه جله بازن و فرزند خو د را كشتند و سوختند وشيرشا و مراجعت نموه بَا گره آمدومیند ما د قرارگرفت و تناژگی سرانجام نشکرمنو د متوجه تسخیر ... ارواط كرويده در سرمنزل كردنشكر دابخندق وقلند اتحكام ميداده واحتيبا ط تبقديم ميرسا يند وجول برزمين بميتان ربيدوايتن قلعة تعذركشت بفكرصائب واندليثة ديست بفرمو دّاجوالها بريك ساخته بالاست بم ميكذا شتند وقلعه ي سافتنداول برسروالديوك عكوست ولايت بو د رفت و فریب پنجا و بزارسوار اجهوت درطل رایت راست مالد بو جمع کشتهٔ مّدتِ یک ماه در نوامی اجمیه در برا برشیرشا و کشف ، پیشه ستی نمی نمو دند وشیرشا وجمیت اورا بخاطرآورد و از امدار اخو پیشها رَجِشت و چوں مالدیو وارثِ مملکت مبود ملکہ خروج نمو و «بغلب مها أك حدود رامغلوب ساخته بوو مرآئينه راجها فرصت يافته نزو نيرشاه آمذه و پیشورت شیرنا کتا بات از زبان ا مراسه الداد مجلط بندی برنبیرشاه توهنه صرورت دريس ترت اطاعت بالديوى كرديم ويجفا سهاو

فكرنط بفدغلبي بودتم المحدلمة كالمقل توباد شاسبته متوجدا يرحهو سيكشت فانتقاما بالئارااز وبكشايس بركاه كشكرطفرا ثراسلام نزويك برسدهازهم مالد يوثبدا شده پموکپ عالى لمحق مى گردىم بروفق ہمال مىكا تبت نيزاز زبان شيرشا ونوشتندكه انشاء التدتعاني بعداز فتح ومغلوسيت مالديوشها إمغزروهم واسْته مبيع اقطاع موروقی آ إواجداد شا ارزانی سيدارم با يد كه خاطر شع دار وراخليار توازم و ولتخوا بي خو د را معاف شراريد پس آن كتاباتِ مرّ وررا بلطا بهت انجمل بدست مالديد المافسيتند ومالديوكه وميشارز مينداران ا مراسه خود ا نالیشد و د فدند در فاطر د اشت از مطابعهٔ مرکا ترت براسال شده با انكسم مارسترل بقصد منك يش آمده بود الاقعن نمو دركونهما نام كدازا مراسه او كميثرت سيا و وفورشياعت از بهمه مردم النبياز واشت ورسا رفتن و منگ کرون مبالغه بسیار بهاسه آورد و چون میکه از کتا بات بنام تونهابو وولقين الدبوشكرا وبراسيمصلحت غوو ترغيب فثال مي نهاييا قريمش دياده شده عازم مراجست كشت وكونسا ودكرا دراست اوبردنيد هيحت لروند سود مندنيفقا د وايشا ں جوں برصفهون كتابات عيارآميثه شيرتها والطلخ شدنداز تهمت جوفائ كدور مذبب بمكس مدوص راميوال

وكرشا وكثيراه

اصيل نتك وعارست انديشده بالفاق بالدلوكفشندكه دليخوابي خلاص ما يو ل صول برنفاق مي شود واجب و لازم سن كربرات و فور سطن الر باشيرتا وجندال حرب نمائيم كافتحنيم باكشة شويم وباايل قرارداد خوابي نخوا بى و وارع كرد و وقت شب كه مالديو كوچ كرد و بولايت وور دست خود رفت کونیها و دیگرا ماسے نررگ با د واز د ه بزارسوار کردر سے سراک ازایشان نارمردا بگی نظهور رسیده بو و بعزم شبخوں سجانب لشکرشیرشاه روان شدندورا وغلط كروه در روز به نشكر كا و شيرشاه رسيدند وازكمال حميت وغيرت بافغامًا ان كرب اغراق بهشاد بزارسوار بودن بنيك استاده مصاف دا دند داکشرا فواج افاغنه را بریم زده نز دیک بآل رسیده او كه شيرشاه فرار نما يد نا گاه يك از امراسه عمده افغا نان موسوم بجلال خال بلواني ومعروف بشجاعت وكارواني بالشكرتازه زور رسيدوي ازكرو راه برراجيةًا ل حمله آور وه سلك مبعيت ايشا ل را از بهم يا شيد وكونها و « بگررا جیوتال کشته شد. ند و شیرشاه بزیکت متیقن شده بو و طفه بافته برزبان آهر د کربراسے پاک شت ارز ان با دشائی بندوستان رابراد واوه بوويم چدور ملك مالديوسبب كثرت ريك وكمي آبىشل ويكرمالك ښد د شان کندم د جو ونځو د ونيښکړو تبنيول وېر بنځ خو پ کني شو د واکثرمزر دغا الشان ازان ست كرزبان بسدى آل دا باجرا كو يند ويسسر الديو ارْجِنَك امراسه بيكنا ووتش اليشال بتزوير وحيلهُ افغا نان مطلع شهده ه نابیارخور دونا کام بکوستان جودهپورگریخت وشیرشاه بعد ۱ زین فتح که نه درخور با زوسه اوربو دیقلعه حیور رفته صلح گرفت و موتیت نره و به رنبههوراً مدوجول فلعه منهجور را بجاگيرعا دل فال پسرز رگ خودداو بوء عاول فال حبيد روز رضمت گرفت تا سيرقلندو سرانجام ارو قد منوده شعاقب آمد وشيرشاه ازائجا بهانب قلعه كالبخرك محكم ترين قلاع نهدوتان است نهصت کروه وراچهٔ کا بخر بواسطهٔ بدعهدی که در باب پورنمل ويد ه بود اطاعستاكره و درمقام مخالفت شكد نسيرشا و تلعد را مركز وار دریهان گرفتهٔ تساختن نقب و سرکوب وسا با ط اشتغال نمود و چو ب سا با ط بقلعه دسيد شرشاه ازا طراف جنگ ا نداخت ودر جاست كه خوو ایتا دہ بود مرد مان حتماسے پروازی تفنگ یا ندرول قلعیم! ندانند الفاقا يك حقد برديوار قلعه فورده بركشت وشكسته دربيان حقها سے دیگرافتا د کوانش درگر فتہ شیرشاہ باشیخ فلیل مرشد خود

6

وكرشاي شيتماه

وكلّ نظام و وانشمند وورياخان شرواني سوختند و ثيرشاه بآل مالت خودًا مورس رسانيدو سريخط كنفس مى شبيدوشعور يهم ميرسا يند فراد كرد⁰ تشكرا بجباك ترغيب مي نمود ومقربان خودرا بتاكيد وابتهام فهام بجنگ می فرشاد درآ خرا س روز که دوار دیم رسی الاول ۱۹۵۴ شعبه ونيجاه و د و بو وخير فتح قلعه شنيده و دليت حيات سيرد. كرخوب ورشية ويدونيك كرويك زروز كارسي ما لتم يسندآمد الخاشية فتوش المعادد ومام بري صعيف ميناز فامد فويت كاسه به ولت و وروز گشته شخار مباش غرة كه از تو ي گشت في غيرتها ويانزوه سال درامات كذرانيد وونع سأل بادشا بهي ملاو تبذيبا روينقل وتدسرهما كبيا ثبارتمام داشت واثا إسنديده بسيار كذاشت چاخدانبگاله وسارگاؤن اأب سده كراب بلاسه أشهار واروك بزاروا نفدكوه وست ودربراك كروه سرسه ساخته ياه وسيحداز خشت پخته وج پردائمترموون ومقرى والمص مقرشود وآنا الوالمين معين كرد وور برساكي درواز وطعام يخته وفام راسيم سايا نان دروازي فيكر ذكرشا ببي ثيرشاه

الأكه براسه مندوان مقرمنو وهكه والمرميرسا فيدند اسا فران بحسرت نكشيد وباشد ودبرسرا وواسب بام كربزبان سندى داك كونيا كاهدة الدبرر وزخرنيلاب واقصامع بنكاله ادمى رسيد وورس راه بردو عانب شايال اندرمثان ميده وارا رقسم كفرني وجامون وغيره نهال نشابنده بو د که غلائق درسایه اش آ مدشد می کر دند و بهمین طریق از اگره تا مند و که

سی صدکروه ست درخت میمو ه داربر پاکرده بود و سرا دسید ساخته و در

عهدش انست بمرتبة بود كه مترو دين دصحاد بيا بان سرجا ميرسيد ند از كالليح خود اندیشه نزكر ده بفراغت می غنو دند گویند اگرزای باست

يرازطلا وصحاشبها نواب كردسه حاجت ياسا ن صلابوف يرشاه براه له رش سفيدغو درا درآ مينه ديدسه گفته كه دولت وسايي نزديك بوقت

شام بس روسے آورد ہ بس دریں باب تا سے بیا رخورد سے و شرفتی کا وبندوسانيا شركفتي القصداين ببت سجع لكينها ساوست

Distance of the last

شدانگدیا تی تُرا اِو دائم مان شیرشدین سُورةام اکتراد قات خدد راصرف کارِ خلائق کرد سے و سرانجام سپا «وتیا ر رمایا

بواجیی نود سے وبرطرافیهٔ عدل دداداستفاست داشتے و میسٹ نیس ازمرگ برس کرونام آ جاناکددرزندگی کام ماند دشاع سے ناریخ قوت اوگفته اوسطور

شیرشاه کداز مهابت او شیر دیز آب رابه می خود چون برفت از جهان برایقا گفت تاییخ او راتشش مرد

وكرساط ف المرابية المناه والمناق المناق المن

در دقتنی که شیرتها ه فوت شدعا دل خا<u>ل بهر بَرْزرگ</u> او که وله بهب . بود^{در} رئینهٔ و روپسرخر دا و مِلال خال د *رُقعبهٔ دیون از توابع شینه* بو د وامراچ^{ورینه} ایعادل نال دوست و وُجُو دِ حاکم ضروری با شرکس بطلب. مبلال منسال

فرستاه ند و او در بنج روزخو د را با رووسه شا بهی ساینده بسخ عیسی ما صماحهه و دیگیا مرا در پایخ یا نزوجم اه رمیع الادل <u>۱۹۸۴ ن</u>ه نهمد دنیجاه و

چهار در پاست قلعه کالبخر مولوس فرسو ده مخاطب باسانه مها گشت برزابها سایم شاه ند کورست انقصهٔ چون سایم شاه قائم مقام میرشد ریبرا درزگ

ساییم شاه مدنورست العصد چون سیهم شاق قاعم مفام مهررشد ربیرادرزس که ها دل نمال باشر عرصه است نوشته اطار کرد کرچون شادور بو دیدون

نز دیک بسبب شکیین فتنه "ا ا مدن شامحا فنطت نشکه نبو دم و مراجزا طالته ما نبر داری شاچار ه نیت و از کافنجر متوجه اگر ه شد ه چول نواهی پدخواص فال ادعا گیرخو و آمد ه ملازمت نبو د و بنا زگی ژبر جاک ب كروه بازسليم شاهرا با تفاق ا مرابر خنت سلطنت ا جلاس في اوه وبياز أ سلیمرشاہ مقتضا سے وُنیاداری کھو بلے ویگر بجا ثب عادل فال نوست واخرار مجت كرده وطالب ملاقات أشت وعادل فالإمراء سليمشاه كەقطىپ فان ئائب وغىيسى خان نيازى وغواھر خان د حيلان قارغادى بأنز زقلي نبو وكه شما درآمدن من حيصلاح مي مينند د برسليمشا ه بهز كاشته لەاڭراين حياركس آمد ە مراتسلى غايندى آئىمسلىم شا و آن حياركس را نزد عادل فان فرسستا ووايثان بعيد وقول تسلّي عا ول فان نبود ه قرار دا وند که در ما قات اول اد ارخصت د ښد د برکيا از ښد د شان عِاكِرِخُوا لِهِ بِكِيبِ مِهِ وعاول مثال لا تفاق أشامتوجه آكره شده ولا في سيكرى كه بالفعل كفتح ليوراثنتهمار وار درسيد سليم شاه درشكار بوو ايرض شنيدو باست كركرت ملاقات آراسه بووند استقبال موده ملاقات

كرد وأثار محبث برادري ازطرفين ظاهرشد وتحفكه بابحرش ستندوش

وكرسلط فيتهامياه

ا دِمشِ از وُوکس درقلعهٔ آگه ه با عا دل خان تگذار پدلیمین در درو ا زه م متنبع نشده يتمينه كشردرآ مدند والديشه وتدمير سليمشا كأ با تضرورت اخلمار ملائمت تمنو د ه وجا پلوسی کرد ه گفت که ناحال مرافعاً تأ سرکش وید سررانگا و واشم آیند ه آنها را بنوی سپارم و دست او گرفت برشخت نشا ندوبنيا د چاپاوسي كُرد عادل فال جول عياش د فراغت جوّ بدور دباه بازی و مکرسیلیم شاه را می دانست قبول نه کرد ۵ برخاست و سلیم شاه را برتخت نشا نیده اول خود سلام کرد و سیارک باد باوشای گفت آنگاه ازامرا برسیکے مبارک بادگفته بوازم نشار دانیا رتبقب دمج رسا بندند وبم درال مجلس قطب خان نائب وعيسلي خاں نيازي ونعواص خاں عرعت کر د ند کہ قول وعہد کہ درمیہاں آمداینر له در ملا قات اول عا دِل خاس الرخصت وا د ۵ بیا نه و آوا لع بها گیش غررشو دوسلیمشا ه قبول متوو ه عاول فار را رفعست بیآ واد وسيسيٰ خال نيا رخي وخواص خال را جمراه كر دبعداردوسيه سليم شاه غازى محلى راكه ازمحرال ومقرال بود باجو لاته طلاؤسنا د

ورسلطنت ياغماه

بياول فال راگرفته ومقيدنمود وبها ورد عاول فال ايس خبرشنيدنزو ص فال را ول بهم برآ مد وغازی محلی را طلببید و مان ته را برایش نها و و اواسه مخالفت برافراشت و با مراسه که همراه سليمشا وبودندخطها نوسشته باخود متفق سأخت وبإتفاقه عادل خال بالشكر كرال متوجه آكره شُدُ وتطب خان نائب عيين ا نیا زی که ورقول وعهد داخل بو د ندا زسلیم شا ه رنجید ۹ بعا داخال فيز ترغيبات نوشتندو قرارواد جنين شدكم يارك ازشب منوز إتى باشدكه عادل فال فودرا باگره رساید تا مروم به جهاب و مانع از يبيمشاه جدا شده بيش وتوانندآمدا تفاقا عادل فاروخوا منعا ل نقصیهٔ سیکری که و واز د ه کروسه از اگره است رسید ند بلا قاتِ شخ سليم كهاز مشائخ وقت بود رفتندو چوں شب برات بو د خواص ال بحت نمارے که درا سٹب مقریست توقف وا ہمال عاصل شدحیا شدگا بنواهیِ آگره رسیدندسلیمشاه ازطرز آمدن آگاه شده مصرسه، و از بقطب خال نائب وعیسیٰ خال نیازی و دیگرا مراگفت کهاگرازین پا

عاول فاں مدعمدی واقع شد ہ یو د خوا ص فاں دعیسی خا رے این ا علام نذكر وند من والمداشة فاسر مابر آمديم قطب خال اضطراب سليم شاه ديده گفت با كے نيست منوز كاراز علاج بيرور نشد ور لین این فتنه رامن شعه دم سلیمشاه قطب خاں نائب و ویگر اُ مرا که فى البحله الفات با عاول فال دائشتنى بهايذ آنكه رفته حرف صلح وصلاح درمیان آرند رخصت نمود و که نز و عادل خان بروند وقصیه أو ایس بو د که آن جاعت را ازخو د وورکرد ه بجاث قلعجت دست آوردن خزانه فرار نا یدو دیگر باره سامان وامتعدا دِنشکرینو د و بحاجنگ دمجاز پر دارندوعیسیٰ خاں نیازی اُورا ازیں امرنہی کرد ہ گفت ترا بردیگر مردم اعتما دُمیست و ۵ هزار *سرافغانان قر*ملی و غیره از ایام شابزدگی نوکمه خ^{امه} تواند و خو دنمل اعتاد بهستند با د جو د ایس قدرت ومکنت امرعجیهست كه كيد بردولت خدا داوني نمائى و فرار بر فرار ا فتبياري كني دامرا هرجيدكه مخالفت باطني داشته باشند ننه وغفيهم فرستا ون ازحزم وهيآ بيرون ست بس لائق آن ست كرخود بنفسه برنتام لشكر سبقت نموده بيدان كارزار درآئى وياسے نبات محسكم نافى كريج كس درحفو

توب بن مخالف نخوا مهر رفت سليرشا ه ازين سخر. توي د ل گشته قرار پر تنمقاً دا و ه قطب خان تا ئب و دیگران را که رخصت دا و ه بود با زطلبید گف تِ خوشِ الهِ يُلو نافنيم سارم شايد كه بدى در حق شاسكالبند وبعداران آماد کا حرب شده ازشهربرآمدو در میدان با پیشاد مرقبات کربها و **ل خان زبان و اشننت سلیمشا ه** را درمعرکه دیده از شرم و اض يساول شدندودرظا بريد بلدى آگره جنگ واقع شده ما يُرد أسافي سليم شاه را نؤارش فرمو دسنگ تفرقه وجبعيت عاد ل خار و خواص ما انداخت چناپخه خواص غال وعیسنی خال بنیازی میبوات رفتنسه وعا ول فان تنها به پلته رفت و نا پیدا شدحیّا نگدار احوال محکیر خِرنِیافت وندانست که مآلش چه شد - بعد _هسلیمرشا ه عقبیه خوا*ه فا*ل نیازی شکرتعسین نمو و در فیروز پور حینگ شد ه شکست بر نشکر سليم شاه افتاه پس ازال چون نوبت و گرسکرس رسيدغوافان وعيسي فان تاب نياورده بجاب كوه كمايون رفتندسليمشاه قطب فان نائب وجمعه دیگر را بر سرایشا ن تعین کرد و او رفت مه ور د ا من كو و كما يول قرار گرفت د دائم دا من كوه را تاخت قالج وكرسطنت يمساه

نمود و خراب می ساخت درین د قت سلیم شاه نو د بطرن چناریزیت منوده دراشناسه را وجلال فان جلوانی و براورش را بسبب اتفات که با عادل فان داشتندگرفته بقش رسایند و بچنار رسیده خزانهٔ را برآود و یه گوالیار فرستاده نو د و با گره مراجعت نمود و چون قطب فان دلهبیدن عادل فان داشت ما دل فان داشت ما دل فان داشت از دامن کو و بهایون قرارنمود و به لا موربیش بهینت فان نیازی فی از دامن کو ه بهایون قرارنمود و به لا موربیش بهینت فان نیازی فی با عظیم بهایون فرشا د و قطب فان نیازی فی با منافق بهایون و ما فون با فی کرشوم زخوا مرسلیم شاه و د بر مزید کور د نیا ساخته با شهباز خان بو یا نی کرشوم زخوا مرسلیم شاه بود بر مزید کورد د نیا منافق ساخته با شهباز خان بو یا نی کرشوم زخوا مرسلیم شاه بود بر مزید کورد د نیا منافق د و نیم اعتاب منافق د و نیم اعتاب منافق دارد و نیم اعتاب منافق د و نیم اعتاب دارد و نیم اعتاب در مرابع و نیا منافق دارد و نیم اعتاب در مرابع و نیا منافق دارد و نیم اعتاب در مرابع و نیم اعتاب در در مرابع و نیم اعتاب در در مرابع و نیم و نیم

کس و گرکه جله حیار و دو نفر به و ندسفید کرده بخوانیار فرشا دوسجاعت ا صاکم ا بو د و اعظم جایول را طلب د اشت شجاعت خال آمده - الزست مند د و اعظم جایول محدر آورد و کمیم شاه شجاعت خال ا بازرخصت الود داده خود بجبت آدر دن خزائن ربتاس حرکت نمود وسعید خال الردم

وا ده خوه مجبت ا در د ب خرا من ربها س خرات مو د وسیسه خل بردم اعظم بها یول که پریسته در حضور می بود- از راه فرار منو د ه پدلا بورزمت سلیم شاه از نیم را ه برگشته بآگره آمده با حضار نشکر فران داده منوع

تارسخ فرشته

ذكر سلطنت سليمتاه

ویل نوشدوه کردکرگروشهز باست قلعه که تعبیر کرد و مهایوس با و شاه بود حصارے از گنخ وسنگ بسارند و نبر توج سلیم شا ۶ به د_الی بشجاعت خا <u>ل</u> رو ۵ میش سلیم آمدو استالت یافت و سلیم شا ه روزست چند در د بلی بود وتشكمه تربيت داده آنتكا هنزيميت لاببور ننود واعظم هايول وطائفه تخالفان باتفاق خواص فال دلشكه ينجاب كدا ضعان تشكر سليح شاه بودمر باستقبال نتافته در نواحی قصبه انباله طرفین مهم رسید ندگو ندسیم ا چو *لبلشکه نیا زیان قریب شد درو و*آمد نو د با شنے مینداز نز دیجا رہے ای^ن تشكرنيا زياں رفته برىشتە برآمد دچي نظرش برآ نهاا ُفيآدة ابخاليتا د^ه فت در اموس من بنی گنجد که شکر باغی را دیده صبر کنی پس بفرمود که افداج صفها راست کرده عزیت جنگ نمایند و درسفیه که صباح آن

جنگ شُد اعظم بها بول و برا درانش با خواص خال در باب نصب حاکم ىنگاش كرد ە بو د ند كەحاكم كە با شەرخو اص خان گفتە بو دكەعا داخان رابهدا کرده ها کم یا پدساخت و عظم ما بول درا درش گفته بود ند- میش لمک بمیسدان گردست تا زندتنع دو دستی ب

و برسرای مقدر میان ایشان کدورت پدیدآنده و قفه کرمنفون آراسته شد وطرفین بهم رسیدند خواص خان سبیه جنگ هزمیت نموه ه بدر فت و نیار با صحی المقد و رمقابله و محاربه نمو د ه از انجا که حرام کمی را نتیجه بجزشامت و ندامت میست ایشان نیزرا ه گریز بهید دند فونخیبی نصیب سایم شاه مشد-

40 M

الاستقلعيش سليمثاه ميروت عثمان نام شخص كرشجاعت فاردست ادرارًیده بود سراه همیس کرده فرصت می جست بکیا جشد زخیم *ځېاعت فا ن ز* د و شجاعت *غا ن رخني بخا نه څو* د ر فت واير عل ^{اي}ر اغواسے سلیم شاہ حل کرد وازگوا بیا رگریخته بطرف ما بوہ ذارنبود سليمتاه نا مند درتما قب نمو و وچو ن شجاعت خاں بربانسداڑه درمدُ عبسها فال سورايا ببيت بهزار سوار ورأ وصبن كذاشته خود ماجعت شوده ا برقصایا درسمش کمه نهصدو پنیا ه و جهار رو سے دادخواجه اولیں شروانی که س اعظیم ها یول تعیّن بود و درآدامی د هنگو ش آ نها جنگ کردهٔ شکست يا فت الخلم بها يول تعاقب نود و"نا نوشهره آمد سايم شاه رين خبشنية" تشكرگران ترتبيب داد ه بد فع نبيازيان فرشاد اعظم بها يون باز ترمشته بد مهنكوف رفت چون شكرسليم قريب بموضع سنبيله رسيده نيازيا محات نمو و ند و*نسکت فاحش خور* و ه ما در وعیال اعظم بهایو<u>ل است</u>رشتند برمت سليمرشاه فرشاه ئدونيازيان تجعكران پنياه برده| بأل حركت شوده به نبجاب رفت و مدته ووسا

المربخ فرشته محاربه داشت و دربی*ن ا* یام ~~ضخص~~ے درننگی را ه وقیه کیسلیمرشا ه برکوه ما به نگو برمی آمدیاشمشیر رین قصداد کردسلیمشا ه از کمالځینی وعایکی بروغالب آیده تبقتل رسانیه وشمشیر رانسناخت که خو د با فیال فار مجنشبیده بود ويول كفكرال مغلوب ومنكوب شدند وقوت درايشان نا بخظي آيو فهيس آمر مأكم كشميران ملا خطئه سليم شاه سراه برنيازيان رفته جنگ صعف كروند اعظم ما يون وسعيد خان بقتل رسيدوسر ایشا ن را بخدمت سلیمرشاه فرستا و ه وسلیمشا ه از مهم نیا زیار فراغ اجعت نمود وريل دفت ميرزاكا مرار ادجنت أشافي فدالد ه پناه سلیمشا ه آدر داوا (روسه نخوت و تکبّر میش آمده سایک نالائق کرد ازیں سبب میزرا کا مراب اندپیش او قرار سود و ہیکو ہ سوالک ورآ مدا زا بنا بو لا بتِ مُعکران رفت وسلیم شا و عبر ہلی رفست روزمه حیند فرارگرفت درین دفت خبرآه که بهایون یا د شاه کمنارآنیمایت ماعت مليمشاه زيوبر كادميرخو دنها دوخون مي گرفت. ساعت سوارشده روال گردیدر دراول شدکره ه راهٔ رفته منزل کرد د جوتی نیآ آراستهماه داشت ودرال آوال كادال ارابه به بركنات رفث

تاريخ فرثت

بو وند و او در رُفتن مسارعت داشت بقرمو دکه بیا د گان بجاسے گادارایه بك نديس برديد را بزاره و بزاريا و كشيدن گرفتندوا وبيوت ما م متو جدلا هو رشد و چوں هما يوں با د شا ه خو دبيشتر مراجعت كڙه ينا نيربون غوو وكرخوا بديا فت سليم شاه نيزاز لا بورما و دت نو ده ور قلدر گوالیار قرار گرفت اتفاقاً و وزیک در نواحی انتری شکار می كرد جيع ازمفسدان باغواك بضكسال مرراه اوكرفته درمقام غسدر ایشا دند و بحسب انفاق سلیم شاه از را و دیگرمراجعت نمو دال جات بيكار ومطل ما ندند وجول اين قيقت تسمع سليم شاه رسيد بهاء الدين و محرو و مدارا کدسرفتنه بو دند تقبل رساینده در گوانیار قرار گرفت. ورس ارا مراسعهٔ و راکه بقوت و غلبه گمان می برُ دگرفتهٔ مجبوس می ساخت ه می گشت تا آنگر خواص خاں کہ در شبجا عیت رستم زیاں د درسٹیا و تِ حاکم دوا*ن بوُ دا : ومتوہم شد ہ کو ہ بکو*ہ وصحرا پی**حرامی تشت** داز سرگر دا فی به ننگ ایده دراوا فرا<u>ه ه</u>و تسعید و بنجاه و نه یا مال نزو تاج خار^{میا}نی لديك الامعتبرس امراه اوبود ووسنبل اقامت واشت آمدة اج فالحلم سليحنقص عهد نموده برتيني غدراورا بقنن آورد ومردمانش نابوت اورا

برديلي آورد و مذفون كردايند ندوابل منداورااز جلدًا بل المندواوليا مي ثان واورا خواص خال ولی سیگویند دقتل او سیارک نیاید و بعدازاندک فرهسته درا وائل سندنشد شعد وشعب وايد دينك رصبح سليم برآمده از شدت وصحون گرفت واز خانه برآمده تصرف ہوا شدو درگذشت مرتبارتگایس نسال انه نیلاب تا ینگاله درمیان سرایا عشیرشاه یک سرام و یک آلوان ساخت ودربهر سراطعام بخته دنعام بطريق شيرشاه جهت مسافران خواه فقير حزا وغنی مقرر که و و در بیس ال مجو د شاه گجراتی دیر یا لفاه الملک بحرى نيزو فات ما فتندو يدر مُولف تاريخ ايس واقعه رازوا ل خسروال يا فية واز قصنا ياسيغرب كدور زمان لليمرشاه دست داو واقعشني في است تفصيل آل برمبيل جهال آنكه پدراوس نام داشت و بخلا نعتِ شخ سليم برقصبه بيانه بريجاً و شيني ارشاد طالبان مي نمود وچو ل زستاماً بقائشيشنع علابئ كدارشداولا دش بود و دقیضیلت و دانش ۱ منیازی واشت قائم مقام بدرگشته بارشاه طابها ن شغول شدالفا قًا تَنْ عَلِيْهُ ا فغان نیازی که ۱: مرمدان نامی تنج سلیم شی بود از سفر مکه معظم میاود ننوو وروش مهدويه بعقيده كرسيد محديجو بنورى مهدى موعودست فبياً

"ماریخ فرشته

كرده دربيا نه رص اقامت انداخت وجول فيخ علائي اوضع اوخوش آمده فريفند صحبت اوكشت طريق أباواجدا دراترك كروه فلائق رابروش مهد دیه دعوت کردن گرفت و برسم آل طائفه بیرون شهرد بمهانگی شیخ عيدات افغان نيازي توطن نموه و باخيع كثيرازا حباب غود كه بوسه شفق شده وگرد یده بو د ناد بطری و کل و تجربدسری برد و مرر و درو غا زبنو ت تفسير قران مجيدي نمو وكه سركه ومحبس او عاضري بود يكيازين و و کارمی کرو یا اینکه ا صلاً و قطعاً سید کار خو د نیسرفت. و ترک ابل دعیال کرده و داخل وایر ه مهدویه می گشت و یا اینکدانه معاصی منایی تاکیب شده « سيد محد عونپوري ميگردياي ازال اگرکشت د زراعت ميکروده يک در^{اه} فدالتعالى من مي ووربيا رستيميان شد مركه بدرا دبسرو براور از برادره زن از شویرمنفا رقت کزیره را و فقه د فتاحت پیش گرفتند و در تدريد فتوح كدوا وعي أعر شرو وكلان على اسويه شرك بو وندواكريش بهمزي رميد ڏوردزو شهروز بيا قدميگذرا يندندواندارنيگرو ندو بياس ا د فی شدمهروت سیداشتند و سیروشمشیرو اسلی بمدونت با نو و بمراه و تیشه ورشهرو بازار سرنامشروع كدميه يدنداول برنق و مارامنع ي تموه ندواخر

اگرمیش نمیرنت فهراً و جبراً تغیراً ن مشروع میدا نداد مکام شهسه برک بوانق ایشاں یو و درا مداد ا د میکوشید عدوم که منگر او د قدرت برمنیج منّا وستايشا *نداشت وجون شِغ عبدالمندافنان نيازي ديدكه إنا* وعام درافتا وه واست مفريب فتشه خابد برفاست في علان رادلات سفرعها زكره وثينع علانئ بهمان وضع وحالت كدبوديا سيمهد وبثقتاه جانورو مردم سوچر مفرح از شد وجو ل بنواص بورکدد. صدو دج دهپوردانست سید خواص نعام شهور بإستبقهال ويرتبده وإخل متقعان وشدا باواندك وميشه فساد مذهبب مهدوية بخاطرآوروه ادابيتان بكيشت وثينح علاني آرميني للميثد بدال بها ذكره را مزعروف وتهي تكربواتيجي طاعت منيكند إطهار تحش ازخواصل لرد ه اوخواص پررز د ونسنع عزيت سفر مجاز منو وه بجانيد سيا نه برگشت و دران ایام کرسلیمشاه باگره رفت دوریس او عاضر شده بروم وآداب اه شابا ن مقيد ندشد دسلام شروع برايم شاه كرو وسليم شاه عليك اسلام فت واین منی برهما ن او دشوا آمده بلاعبدان سلطان بوری انواطب محد وکم ور مقام امحار شیخ علانی گشته ثوتوی قبش او داد وسلیم شا و میرزار فیدالدین أبخود ملأجلال تعيمره انشمند وملأ ابوالفتح تفانسيسري وديكر علماسة أل وقت

را و حضار نورمو د نشخیص *این قضیید را حوالهٔ ایشا ن نمو و و درحضور ع^{سا}ه* بحث سعقد كشترفنع علائى ببيجك ام غالب نى شد بكد علوب كشة ازجواب عایته می آمد وخود را برنفسیرفرآن زوه نبوهے بیان سعانی آیا بیشه می نمود^و ليمرثها ه اثر كروه با ومع ميكفت است شيخ ازير وعوى با طل مهده ليازا إرتهامة فلمرو نتوومحتسب كردائم وتااين مال بفيران من معروت ىمن بعد يحكم من سيكرده ماشى دجول ثينخ علائ اير سنى قبول كرد بالوفج يهليمشاه برخلا وناقنوي لاعبدا لتدسلطان يوري ككم تقبل نكروه حانب بهنديه كدمرص وكن ست اخراج فرمو دبها رخال بما كمراً م وضع كدا زامراً بليمشا ه بو د با تمام نشكرنو د با وگرد يده در دايرَهُ اعتقاد و اخلاط ورآ مدمخد وم الملك اير معنى را باقيح وجو و خاطر فشان مليم شاه نبود ا^{ورا} اين قضيبه منفيّد شدلس ملاعبدا متدسلطان بدِري لبيم شاه گفت ايرم وخود نیز دعوی مهد دمیت می کمند و مهدی با وشا ه تمام روسے زمین خوا بد بو د بنا برانگ نشكر تو با دگرديد ه اندمنيا پندخول**يان توني**ز ورخفيه بمذم^ب ورآيده اندمخمل ا لىنىلىل در ملكث با دىشا بى توبدريد آپيسليم شا و بيچ وجد گو شرسنجن ملاعبدا شنكرش

Ţ

تاريخ فرشته إزثينج علابئ لايديهار نردثينع بثره طبيب كأغرد دانشمندس بو دوشيرشا ومتق او بو و ه و کفش بیش پاسے اومی گذاشت فرشا و نامبومب قتوی اوکل کمند و کیم د خِرِبِجا نِب بِنِحابِ گروید و تبعمه وَلَعَهُ ما نکوط مشغول شده حول شخ علاقی فتدى نوشته نقاصدان كميمثا وداد درال تناتينج المرض طاعول كه درآن وقت شائع بو د عارض شد ه دحلی اوجرا صنافتا و که مقدار یک مکشت فتیله بیت در بخ سفرنیز علاو ٔهٔ آ*ن گشت*چ ^ب شیخ را میش ملیم شاه و آور **دند** قوت گفها ر مداشت سلیمشا ۵ آبهته بگوش اوگفت که بگومن مهد وی بیم ومطلق ایدنا^ن باش تینج گوش سخن او مکرد ه سلیم^شاه مایوس ششه بفرمو د اورا تازیانهٔ *حب*ند د و ند و او در تا زیار شهوم جان بقابض ارواح سیرد واین ففینه و~~رف~~ نهصد ونبجاه دينج ردنمو و و اكرا *لتد ايريخ* او شدوسليم شاه چول فوت شه بسش فیروزغا**ں ک**د دواز د ہ سالہ بو دیا تفاق امرا در قلعہ گوا میار برنخت ست شيرشاه وعمو بچسليمشاه و برادر زن ادبو د نعوا سرزا دهٔ خويش فيوز فا البنش رساينده يا تفاخ وزرا وامرا بريخة ينشسة خو د را محدثاه عادل قافع وكرسلطنة سليمشاه

خواجهٔ نظام الدين نخشي در تاريخ اكبري مزوم كرد نيمده كرسليم شاه بيش اندمرض مُوت ما منكومَهُ خودمها ق بي إلى بارم سيكفت كه اگر فيردز فا سيرفود را ووست ی داری اجازت ده تا میارز فال برا در ترا از میال بر دارم که خاررا ه بيرنست واگر برا در را دوست ميداري دست از جها تاليرنبو له اورا از مبارزخان خطر ہاست ومنکوصراش جواب میداو که براورم عمر بعیش دعشت میگذارد دلبها زونغریه او قات مصروف میدارد وا ور ا سروبرگ با وشا بی نیست سرحید سلیمشاه اورا دری باب ملاست میکرد فائده نداشت ما الله عاقبت بعدار فوت سليم شاه روز سوم مبارز فال بالعوال يتكوي فيروزفال ورآمده قص قتل وكرو حيندا تكرفوا برزاري می نمود ونشفاعت پسیرخ و می کر د ومی گفت مگذار تا من اوراگرفت. بجام برم كركت نشان ازونيا بدفايده محرد القصد الطفل بياره بيگنا ۾ راڀرين جفا درگذرا ٿيد-

. يمرد ي كمد لماكي مدا برزمي

PRINTED BY K. B. AGARWALA AT THE SHANTI PRESS, NO. 12. BANK ROAD, ALLAHABAD.